

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

Interreligiøs bønn? / Troende møter troende
- presentasjon av ressursdokumentet /
«Åpenbart i kjøtt» (1Tim 3,16) II / Ny dåps-
liturgi - Hva med salving? / Fra bispe-
dømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Julaften - Kjell A. Skartseterhagen

Julenatt/ottesang - Torbjørn Holt

Juledag - Øystein I. Larsen

For prester kan heftet fungere som
utgangspunkt for undervisning og
samtale i menighetene.

Interreligiøs bønn?

Hva kan kristne gjøre sammen med troende fra andre religioner? Vi både kan og skal samarbeide med dem for et bedre samfunn på mange ulike måter. Men kan vi også be sammen?

Det er trolig den vanskeligste nøtten i hele det temafeltet som heter religionsmøte og religionsdialog, og som bare blir mer og mer aktuelt og utfordrende for hvert år som går. Her i bladet lagde vi et temanummer

om dette for et snaut år siden (LK 21/06). Den aktuelle foranledningen var Kirkemøtets behandling av saken "Utfordringer i religionsmøtet". Kirkemøtet vedtok da å anbefale dokumentet "Veiledning i religionsmøte" til bruk i menighetene.

Dette dokumentet er nå i høst fulgt opp gjennom det mer omfattende studieheftet "Troende møter troende" som presenteres av Vebjørn Horsfjord i dette bladet. Bak heftet står Teologisk Nemnd under Mellomkirkelig Råd, og det kan bestilles fra Kirkerådet. Her tilbys menighetene en mulighet til å gå lenger inn i denne viktige tematikken. For prester kan heftet fungere som utgangspunkt for undervisning og samtale i menighetene. Samtidig kan det gi impulser til konkrete skritt i møte med mennesker som tror annerledes enn oss.

Tematet "felles bønn" tas opp i et eget kapittel. Utgangspunktet er en tenkt situasjon der kristne og muslimer vil gå sammen og aksjonere for et bedre lokalmiljø i bydelen "Stordal". I denne sammenhengen dukker så spørsmålet opp om man kan ha en felles bønnesamling. Den type felles bønn det her dreier seg om er noe annet enn *multireligiøs bønn* hvor representanter fra ulike religioner overfor hverandre etter tur framfører tekster, bønner og sanger fra sin egen tradisjon. Slik bønn fant eksempelvis sted i Oslo Rådhus etter tsunamikatastrofen 2. juledag 2004. Samlingen i "Stordal" er derimot tenkt å være *interreligiøs bønn* der kristne og muslimer ber forent og samtidig. Grensene mellom disse ulike bønneformene kan imidlertid i praksis være noe flytende.

I heftet "Troende møter troende" legges det ikke skjul på at det vil være særlig problematisk for en kristen å delta nettopp i interreligiøs bønn. Likevel holdes døren for slik bønn åpen. Den enkelte kristne må selv finne sin vei i dette vanskelige landskapet: *"For kristne gjelder det at man er fri til alt, men ikke alt gagnar. Det er også nærliggende å trekke inn det Paulus skriver om å ta ansvar for de svake i menigheten (Rom 14; 1 Kor 8 og 10). Selv om du føler deg trygg nok til å delta i interreligiøs bønn for din egen del,*

er det ikke sikkert at dette vil styrke det kristne fellesskapet...."

I Kor 8 og 10 er utvilsomt en nøkkeltekst for den som ønsker å navigere i dette landskapet. Paulus drøfter her hvorvidt kristne kan spise kjøtt som tidligere har vært brukt som avgudsoffer. Her vil han at friheten skal råde, samtidig som hensynet til den svake samvittighet skal ivaretas. Derimot gir han ingen åpning for felles gudsdyrkelse med hedningene. Her har friheten en grense.

Etter min mening legger en rimelig tolkning av Paulus opp til en annen og mer restriktiv linje enn den som skisseres i "Troende møter troende". Mitt utgangspunkt er at bønn må betraktes som kult og som gudsdyrkelse. Men da blir det for subjektivt når heftet åpner for at man kan føle seg trygg til å delta i interreligiøs bønn

for sin egen del. Et slikt resonnement synes å ha et ensidig pedagogisk/sjelesørgisk preg. Jeg kan ikke se at det tar høyde for at bønn i seg selv, "objektivt", alltid vil være en kultisk handling.

Heftet "Troende møter troende" burde derfor etter min vurdering tydeligere ha avgrenset seg mot interreligiøs bønn, fremfor alt når slik bønn skjer i det offentlige rom, men også privat. Kanskje kan det imidlertid i en familiesammenheng, "på sengekanten", tenkes øyeblikk i krise eller sykdom da atskilt bønn både praktisk og emosjonelt blir umulig, og interreligiøs bønn nærmest tvinger seg fram. Livet brøyter noen ganger sin egen vei, og vi må gå den - i bønn om, og tro på at Kristus nettopp ikke forlater oss når terrenget er ukjent og risikofyllt.

HALVOR NORDHAUG
Halvor.Nordhaug@mf.no

Troende møter troende – presentasjon av ressursdokumentet¹

AV VEBJØRN L. HORSFJORD, GENERALSEKRETÆR, RELIGIONER FOR FRED – EUROPA

De siste årene har vist oss hvordan kirken står overfor utfordringer knyttet til møtet mellom kristendom og andre religioner i Norge. Karikaturkrisen satte relasjonene mellom kristne og muslimer på prøve. Nylig kom en fellesuttalelse om konvertering og misjon, underskrevet av Islamsk råd Norge og Mellomkirkelig råd for Den norske kirke. Men religionsmøtet er ikke bare formelle samtaler. Det skjer i alle lokalsamfunn, og kirken må gi veiledning og derfor selv reflektere om religionsmøtet.

Av denne grunn ba Mellomkirkelig råd for to år siden Teologisk nemnd utarbeide et studiedokument om religionsteologiske spørsmål til praktisk bruk i menighetene.² Resultatet kom i to deler: En "Veiledning i religionsmøte" som ble vedtatt av Kirkemøtet 2006 og et studiedokument, *Troende møter troende*, som ble lansert 21. september i år.

Hvorfor religionsteologi?

Religionsteologi er noe annet enn en teori om religionsdialog. Men grensene er flytende, særlig når man vil lage noe som er konkret *anvendbart* i en praktisk kirkehverdag og samtidig sier at dette stoffet skal *vokse ut av* en refleksjon over praktiske situasjoner.

Dialog er en nesten nødvendig forutsetning

for å oppnå fredelig sameksistens mellom ulike religioner, særlig i moderne samfunn der mange religioner lever side om side. Konfrontasjonens vei er de naives vei; de som tror at man løser problemer ved å fortelle andre hvordan de bør tenke, føle og mene. Dialogens vei er basert på beinhard realisme: Vi oppnår ikke harmonisk samliv uten grunnleggende forståelse av hverandre.

Det kanskje viktigste argumentet for dialog er dette: Alle mennesker deler én klode. Forskjellene mellom rike og fattige er himmel-ropende, og truslene mot miljøet blir klarere og klarere for oss for hver dag. Situasjonen tvinger oss nærmest til å søke sammen med alle mennesker av god vilje for å gjøre noe i fellesskap.

På den offentlige arena er det imidlertid en viktig motivasjon for religionsdialogen som blir underbetont: Den teologiske. Teologien gir frimodighet til å møte andre med åpenhet, og den setter noen grenser for hva det er greit å si og gjøre hvis vi skal beholde integriteten innenfor den tradisjon vi står i.

Faktisk er det teologisk refleksjon som gjør religionsdialog nettopp til *religionsdialog*. Det er det at vi som kristne *har* en overbevisning og forholder oss religiøst til en Sannhet, som gjør at vi kan møte for eksempel muslimer og jøder

til samtaler som skiller seg fra annen dialog. Det at representanter for kirken, for eksempel Mellomkirkelig råd, står trygt plantet innenfor den kristne tradisjon, gjør dem til relevante samtalepartnere for jøder og muslimer som står tilsvarende trygt i sine tradisjoner.

Dermed er det altså det spesifikt teologiske utgangspunktet - som det er vanskelig å kommunisere i den brede offentligheten - som gir kirkene en mulighet til å være en dialogaktør nettopp i denne offentligheten. Og teologien gir også veiledning for hvordan vi bør møte andre: Råd om å vise åpenhet mot andre og sammen arbeide for rettferdighet og for å bevare livsmiljøet på jorda har for oss en teologisk begrunnelse.

I religionsteologisk sammenheng må vi finne veien mellom to grøfter: I den ene er de som møter alt som er fremmed med avvisning. Men det er også en grøft på den andre siden: Der heter det: "Er det så farlig? Kan dere ikke bare være enige? Buddhister og kristne må da kunne feire gudstjeneste sammen og ikke være så sære." Men for oss er det farlig. Joda, vi tror på en nådig Gud som kan tilgi oss om vi trår feil, men det fritar oss ikke fra å tenke ansvarlig om vår tro. Hvis Gud er den ytterste virkelighet, den vi setter all vår lit til, så kan vi ikke være slumsete i møtet med tradisjoner som tegner helt andre bilder av Gud eller legger helt andre ting i ordene de bruker. Verken religionsdialog eller religionsteologi handler om å fire flagget på denne fronten.

Metode og prinsipper i Troende møter troende

I Troende møter troende har vi satt oss fore å drive teologisk refleksjon over praksis. Dokumentet er ment som en refleksjonsstarter i den praktiske kirkehverdagen. Vi søker etter en *kristen tolkning* av møtene med dem som tror annerledes.

Hoveddelen av dokumentet er tre kapitler handler om blandete ekteskap, felles bønn og religiøse symboler. Hvert kapittel åpner med en eksempelfortelling. Tanken er vi møter disse tre problemkretsene såpass ofte at det er nyttig å dele tanker om dem. I tillegg tror vi at måten vi reflekterer om disse eksemplene kan gi hjelp til å tenke praktiskteologisk om andre aktuelle problemstillinger.

Hva så med de store spørsmålene? Religions-teologi handler ofte om disse: Tror vi på samme Gud? Hvem blir frelst? Hva er sannhet? Selv om de er viktige, tror vi ikke at disse spørsmålene er de mest brennbare i hverdagen. Fundamentet i dokumentet er dette: Religioner møtes aldri som abstrakte fenomener, men alltid i konkrete møter. Ved å hjelpe fram refleksjon om konkrete og aktuelle situasjoner tror vi at leserne kan inspireres til også å beskjefte seg med de store spørsmålene.

Det betyr ikke at man kan reflektere teologisk uten å ha et ståsted. Dette ståstedet er i dokumentet beskrevet med ord fra den store misjonskonferansen i San Antonio, USA, i 1989: "Vi kan ikke peke på noen annen vei til frelse enn Jesus Kristus. Men vi kan heller ikke sette grenser for Guds frelsende kraft". Den kristnes oppgave er å vitne om det vi har sett og hørt, og å peke på det vi kjenner: Kristus. Oppgaven er ikke å vokte grensene mot andre religioner. Andres frelse ligger i Guds hånd.

Blant noen av de spørsmålene som drøftes med oppmerksomheten rettet mot konkrete møter mellom mennesker er disse:

- likhet og forskjell

Gud har skapt alle mennesker i sitt bilde, og mange erfaringer er allmenmenneskelige. Alle mennesker har en kropp og alle har noen grunnleggende behov for mat og bolig, sikkerhet og fellesskap.

Men vi må også respektere forskjellene som finnes mellom mennesker. Som representanter for en majoritetskirke og folkekirke skal vi ikke tvangsomfavne dem som ikke ønsker å høre til i dette fellesskapet. I dokumentet heter det: Selv om kirken ikke *omfatter* alle mennesker, så *angår* alle mennesker kirken.

- Makt

Det er stor forskjell på maktforholdene i Bibelens tid og i vår tid. Mange har tatt inn over seg at vi ikke kan overføre Bibelens tale om forholdet mellom de som fulgte Jesus, og (de andre) jødene direkte til Europa etter Holocaust. Det henger blant annet sammen med at maktforholdene mellom de to gruppene er helt endret. Dagens teologi kan ikke bruke Johannes-evangeliets tale om "jødene" ufor-døyd.

Det samme gjør seg gjeldende i omtale av andre religioner. I Det gamle testamentet

reflekteres en situasjon der israelsfolket opplevde seg svakt og truet av sterke nabostater med andre guder. Omtalen av disse folkenes religion er deretter. Det nye testamentet ble til i en tid da kristne ble forfulgt i Romerriket. Det påvirker tekstene om andre folks religioner. Ordene forandrer dramatisk mening om vi låner dem fra en forfulgt kristen minoritet i det første århundre og bruker dem mot grupper som utgjør små minoriteter i vårt samfunn i dag.

Hva er religion?

Mye tradisjonell religionsteologi så vel som religionsvitenskap har stilt opp ulike religioners lære i ulike spørsmål side om side og sammenliknet (i religionsvitenskaplig sammenheng) eller vurdert (i teologisk sammenheng). Fortsatt er det en tendens til å tenke religion som ulike svar på sånn noenlunde de samme spørsmål. Men religion gir snarere ulike svar på til dels ulike spørsmål, eller i hvert fall har spørsmålene ulik prioritet. I de fleste religioner står dessuten religionsutøvelsen sterkere og læren svakere enn den gjør i luthersk tradisjon. Derfor kan det overhodet bli misvisende å tenke om religion som svar - formulert som lære - på bestemte uttalte spørsmål.

Blandete ekteskap

Kapitlet om blandete ekteskap er et eksempel på at utfordringene i religionsmøtet tilskynder til en besinnelse på vår egen teologi. Mange av oss har vent oss til å reflektere om ekteskap primært i spørsmål om homofiles rettigheter og om samboerskap. Når en muslimsk mann og en kristne kvinne vil gifte seg, og kvinnen søker råd hos for eksempel presten eller diakonen, er det andre sider av ekteskaps-teologien som må hentes fram. Luthersk teologi er mest opptatt av *innholdet* i ekteskapet. Hvordan vil paret bruke sin tid og sine ressurser? Hvordan vil de oppdra eventuelle barn? Hva med dåp, omskjæring og trosopplæring? Kan et barn oppdras til tilhørighet til både kristendom og islam? Hva skjer med ekteskapet hvis barnet knyttes bare til den ene ektefellens religion. Innebærer et blandet ekteskap at partene må kompromisere om sin tro?

Felles bønn

Det kan hjelpe tanken å skjelne mellom *multi-religiøs* bønn og *interreligiøs* bønn. Multireligiøs bønn er situasjoner hvor mennesker av ulike tro ber egne bønner, etter tur eller ved siden av hverandre. Interreligiøs bønn, derimot, er forsøk på å finne bønneformuleringer som flere religioner kan stille seg bak. Bremsene kommer fort på når det gjelder interreligiøs bønn. Men hva skal vi si om Salmenes bok? Jøder og kristne deler disse bønnenes ordlyd. Er det da utelukket å framsi dem sammen? Svaret er ikke gitt.

Kapitlet skjelner også mellom *offentlige situasjoner* og *sengekantsituasjoner*. Det siste leder tankene til foreldre som ber aftenbønn med sine barn eller utfordringene ved sykesengen. Kan det som er problematisk i en planlagt og offentlig situasjon være riktig i en privat situasjon, eller i en akutt krise?

Symboler - allmenne og religiøse

Kapitlet drøfter symbolenes rolle i å skape skiller mellom folk, noen ganger rettmessig, andre ganger unødvendig. Det går inn på symboler og deres hellighet. To trepinner i kryss på et alter blir behandlet annerledes enn de samme trestykkene hver for seg. Men er selve symbolet hellig?

Mye av diskusjonen om symboler i det offentlige rom i dag handler om symbolenes funksjon som tegn på identitet. Er det selve symbolet eller identiteten som opprører? Svaret kan være forskjellig om vi snakker om niqab (heldekkende slør) eller hijab (hode-tørkle).

Religionsteologisk refleksjon

Troende møter troende avsluttes med et kapittel der vi samler trådene fra de konkrete eksemplene og spinner videre på dem. Det reflekteres blant annet over hva det vil si for teologien at vi er bundet til det utkikkspunktet vi nå engang har, språklig, geografisk, kulturelt og på andre måter. Bevisstheten om dette kan gi rom for en sterk overbevisning om at egen tro er sann og samtidig en ydmykhet for at det er verdifullt å lytte til andre fordi de har andre ståsteder, andre perspektiver.

Kapitlet inneholder også refleksjon omkring treenighetslæren. På den ene siden er det få

dogmer som er mer spesifikt kristne, mer uforståelige og uakseptable for andre religioner enn akkurat læren om at Gud er tre og en, og at Jesus Kristus er Guds sønn. Det er ikke sikkert den gode dialogen med andre skal ta utgangspunkt i treenighetslæren, men for teologisk refleksjon er det mye å hente her: Gud er enhet og mangfold samtidig. Gud er evig relasjon, bevegelse og dynamikk, ikke stillstand, tomhet eller oppløsning av all forskjell.

Teologisk kan svært mye av det som er sagt så langt, forankres i den første trosartikkel, i læren om Gud som skaper. Alle mennesker er skapt i Guds bilde. Altså kan vi gjenkjenne ikke bare oss selv, men *Gud selv* i andre mennesker, uansett hvilken religion de tilhører.

Den tredje trosartikkel, om Den Hellige Ånd, kan også gi hjelp til vår tenkning om hvordan Gud kan bruke det fremmede, det uventede, til å møte oss.

Den andre trosartikkel handler om Jesus som Guds sønn. "Ingen kommer til Faderen uten ved meg," sier Jesus. Men evangeliene forteller også om mange sider ved Jesu lære og virke som kan lede oss til den konklusjon at Guds frelsesplan går atskillig lengre enn dem som vi uten videre gjenkjenner som Kristi etterfølgere.

Evangelisering, dialog og konfrontasjon

Et av de siste avsnittene handler om evangelisering, dialog og konfrontasjon. Man trenger ikke å velge *enten* dialog *eller* misjon. Alt avhenger av sammenhengen. En gudstjeneste sikter alltid mot å gjøre mennesker til etterfølgere av Kristus. Et ekteskap, derimot, står svært ustøtt hvis formålet skulle være å omvende ektefellen.

Dialog utelukker ikke konfrontasjon. Kristen teologi er utviklet blant annet takket være konstruktiv religionskritikk. Slik kritikk må ikke bare tolereres, men i en viss forstand framelskes. Erfaringsmessig er den indre kritikken mer fruktbar enn den som kommer utenfra, men det må også være rom for å kritisere andre religioner fra utsiden. Det finnes gode, teologiske grunner til å kritisere bestemte praksiser i andre religioner. Gjensidighet er hele tiden en nøkkel: Vi bør være

like åpne for å lytte til andres kritikk av oss, som for å fremføre kritikk av dem som tilhører andre religioner.

Et studiedokument

"Troende møter troende" er ikke et læredokument. Det er et studiehefte som skal anspore til videre tenkning. Når Teologisk nemnd og Mellomkirkelig råd har stilt seg bak dokumentet betyr det ikke at hvert enkelt nemnds- eller rådsmedlem går god for enhver tanke som presenteres. Men de står sammen om at de problemstillingene som løftes fram, er viktige og at det vil være fruktbart om mange i kirken deltar i videre refleksjon langs de linjene som her er pekt ut.

¹ Artikkelen er en forkortet versjon av en innledning holdt under et seminar 21. september 2007 der studiedokumentet "Troende møter troende" ble lansert.

² Til å utføre arbeidet med dokumentet nedsatte Teologisk nemnd en arbeidsgruppe bestående av Bård Mæland, Paul Leer Salvesen og Gerd Marie Ådna. Vebjørn Horsford fungerte først som sekretær, siden som medlem av gruppa. Også andre deltok tidvis i arbeidet. De første utkastene til de forskjellige kapitlene ble ført i pennen av ulike medlemmer av arbeidsgruppa, og forskjellige stemmer skinner igjennom i dokumentets ulike deler.

«Åpenbart i kjøtt» (1Tim 3,16)

Forholdet mellom skriftbruk og kirkefelleskap i Lærenemndas uttalelse 2006 – II

AV OLE FREDRIK KULLERUD

4 Kirkefelleskapets fundamentalteologiske forankring

Kriteriet på enhet er for LN II, som vi så i den første artikkelen, at Skriften fastholdes som et "troverdig åpenbaringsvitnesbyrd".¹ Dette innebærer at kirkefelleskapet gjøres til en funksjon av åpenbaringen. For når man knytter kirkefelleskapet til skriftoppfatningen, etablerer man en direkte forbindelse mellom en apriorisk åpenbaringstanke og ekklesiologien. LN II angir at bekjennelsen ikke kobler kirkefelleskapet til en spesiell lære om Skriften. Men så legger nemnda til at "Skriftens status som troverdig vitnesbyrd om Guds åpenbaring og frelses-handling i historien" er enhetskriterium.² Skriften blir her likevel kriterium på kirkefelleskapet, men på et generelt grunnlag.

Først har man tilsynelatende løst spørsmålet om kirkefelleskap fra holdningen til Skriften. Avgjørende for kirkefelleskapet er nemlig ifølge Lærenemnda hvilke følger skriftforståelsen har for nådemiddelforvaltningen.³ Men nemnda kommer seg ikke ned igjen i det konkrete kirkelige livet. Den forblir på et abstrakt plan: fastholdelse av åpenbaringsvitnesbyrdet. Vi står her overfor et paradoks. For det er forkynnelsen og sakramentforvaltningen man er uenig om i homofili-

spørsmålet, altså konsekvensene av skriftforståelsen, ikke nødvendigvis skriftforståelsen i seg selv.

Imidlertid fører dette argumentet til enda mer forbløffende resultater. Lærenemnda går utenom inkarnasjonen og frelsesverket som kriterium på kirkefelleskapet. LN II sier at man i homofilispørsmålet kan unnlate å bryte med hverandre fordi man har "en felles forståelse av at Skriften har status som åpenbaringsvitnesbyrd og norm for kirkens lære og forkynnelse."⁴ Dette innebærer at kirkefelleskapet funderes i en generell åpenbaringstro. I følge LN II rokker ikke uenigheten om tolkningen av tekstene om homofili ved troen på Skriftens prinsipielle troverdighet, fordi det finnes mennesker på begge sider i debatten som kjenner seg forpliktet på Skriften. Vi ser at LN IIs ekklesiologi ikke er avgrenset av inkarnasjonen og frelsesverket, men hviler i et formalt religiøst normkriterium. Etter min mening er det mot LNs resonnement nødvendig å fremholde at Skriften som åpenbaringsvitnesbyrd ikke er tilstrekkelig som kriterium for kirkefelleskapet. For kirkefelleskapet er nettopp et fellesskap av dem som er døpt, tror og eter og drikker Kristi legeme og blod i messen. Fellesskapskriterium

er med andre ord troen på den inkarnerte, døde og oppstandne Jesus Kristus som skal komme igjen for å dømme levende og døde, og deltagelsen i hans sakramenter. LN II hevder riktignok at Skriftens hoved-anliggende - hvor den er "klar" - er "*Kristus-vitnesbyrdet*".⁵ Men LN IIs behandling av spørsmålet om kirkefelleskap fanger ikke opp denne presiseringen.

Åpenbaring er kristent forstått mer enn avsløring av transcendens. Det er en hendelse i verden. "Herrens herlighet lyste om" gjeterne utenfor Betlehem (Luk 2,9), men det stoppet ikke der; de skulle "finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe" (v 12). Stjernen skulle vise dem til den inkarnerte Logos. Guds åpenbaring gjennom historien når sitt toppunkt i Kristus. Gud er når alt kommer til alt, åpenbart ved inkarnasjon (Joh 1,18). Inkarnasjon kan defineres som en åpenbaring gjennom naturen. Logos er "åpenbart i kjøtt" (1 Tim 3,16).

Det springende punkt er at LN II forankrer kirkefelleskapet utenom Skriftens sentrum - som nemnda andre steder hyller som orienteringspunkt.⁶ Som enhetskriterium blir dermed åpenbaringens innhold sekundært i forhold til åpenbaringsidéen. Skriften trenger bare å hylles, ikke å implementeres for at man skal ha fellesskap. Denne tenkemåten vil få fatale konsekvenser. For her har man trådt over en prinsipiell terskel, nemlig den at kirkefelleskap ikke kan tenkes uten spesifikk kristen tro. *Communio* er nettopp *fellesskap i "Kristi legeme"*.⁷

Hvordan kan Lærenemnda derimot operere med et ensidig formalt åpenbaringsbegrep? Vi skal i det følgende se på LN IIs *grunnleggende oppfattelse av åpenbaringen*. Åpenbaringen er i henhold til klassisk teologi nedfelt litterært - i *hellige skrifter*. Gud har - i følge Nicænum tredje artikkel ikke bare talt sann helt uten videre, men - "talt gjennom profetene". Guds tale benyttes direkte til de jordiske åpenbaringsbærerne. Hebreerbrevet henviser til Guds tale først "ved profetene" og etter inkarnasjonen "ved Sønnen" (1,1).

Hvordan beskriver LN II Skriftens rolle og autoritet? Og hva er innholdet i forpliktelsen på disse historisk overleverte skrifter og deres meningsinnhold? Nemnda unngår bevisst

begrepet 'skriftsyn' som har vært vanlig i Norge.⁸ Det henvises til at bekjennelsen ikke gir noen definisjon av Skriftens autoritet. Når nemnda vil unngå dette begrepet, ligger det trolig også under at begrepet 'skriftsyn' har vært knyttet til forståelser av inspirasjonen. Vi skal ikke gå inn på den debatten her. Avgjørende er hvordan LN II forstår Skriftens normativitet.

Skriften er for LN II "øverste norm", og dens "autoritet er forankret i Guds åpenbaring".⁹ Den har "betydning når det gjelder å tolke menneskets livsvirkelighet".¹⁰ "Den er bærer av Guds ord" og "inneholder det evangelium som er nødvendig og tilstrekkelig til frelse og nytt liv".¹¹ Vi legger her merke til at Skriftens autoritet i Lærenemndas uttalelse er rent funksjonelt begrunnet. Nemnda foreslår betydninger Skriften kan ha for den enkelte og dennes livstolkning, og angir at Skriften er relatert til Guds Ord. Men nemnda presiserer ikke på hvilken måte Skriften har intersubjektiv autoritet, eller hvordan den empirisk tilgjengelige Skrift ontologisk forholder seg til Guds Ord. For spørsmålet blir hvordan Skriften sikres som åpenbaring, når det ikke er klart på hvilken måte den åpenbarer Gud. Er den autoritet - eventuelt "*for meg*" - fordi jeg finner at den svarer på mine eksistensielle spørsmål? Nemnda gir ikke noe uttalt svar på dette. Men den rent funksjonelle skriftautoriteten som nemnda har lagt seg på, kan trekke i retning av en slik subjektiv forståelse. Dette kohererer med en postmoderne forståelse hvor dét er sant som oppleves meningsfullt for den enkelte her og nå.

Nemnda unngår med omhu direkte identifikasjon mellom Guds Ord og Skriften. Skriften "inneholder" Guds Ord, er et av uttrykkene som brukes. LN II omtaler Skriften dessuten som et "vitnesbyrd" om Guds åpenbaring ("*troverdig åpenbaringsvitnesbyrd*"). Dens hovedoppgave er "å vitne om Guds åpenbaring".¹² Også for Karl Barth (1886-1968) er Skriften bare "vitnesbyrd" om Guds Ord. For ham er Skriften prinsipielt ikke identisk med dette Ordet. Guds Ord i egentlig forstand, åpenbaringsordet, er for Barth "transcendent i forhold til vitnesbyrdet", som en kritiker uttrykker det.¹³ På samme måte ser Barth preken og sakramenter som vitnesbyrd om

Guds handling, og ikke som selve guds-handlingene. Dette henger sammen med Barths ontologi som avviser at det endelige kan romme det uendelige.

Mot dette vil jeg innvende: I følge Det nye testamente er Guds Ord snarere "Jesu vitnesbyrd" (martyria).¹⁴ Dette vitnesbyrdet er "profetordets ånd" (Åp 19,10).¹⁵ Det er nemlig i åpenbaringen primært Gud som vitner. Når Jesus sier til apostlene at de er "vitner om dette" (Luk 24,48), bunner vitnesbyrdet de skal gi, i "Guds vitnesbyrd: Han har vitnet om sin Sønn" (1 Joh 5,9). Vitnesbyrdet apostlene skulle avlegge for verden, var fortalt dem av Gud. "For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen" (Mt 16,17).¹⁶ Ånden skal "vitne om meg", sier Jesus; men - legger han til - "også dere skal vitne" (Joh 15,26f).¹⁷ Selv kjernevitnesbyrdet om oppstandelsen ble gitt kvinnene - og gjennom dem apostlene - av en engel: "Han er ikke her, han er oppstått, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!" (Mt 28,6). Kirkens vitnesbyrd er med andre ord overlevering. Det er så å si "annen hånds" vitnesbyrd: Johannes "vitnet om [...] Jesu Kristi vitnesbyrd" (Åp 1,2).

En bredere fremstilling av LN IIs forhold til barthianismen må her utstå. Men det virker i alle fall klart at LN II - som Barth - uttrykker seg annerledes enn klassisk luthersk teologi i synet på åpenbaringen. Jeg kan for eksempel ikke se at begrepet "Guds Ord" i de lutherske bekjennelsesskriftene brukes i noen opposisjon til den nedtegnede Hellige Skrift. Et sted brukes det ene som en understrekning av det andre: Man "har fremstilt læren ut fra de hellige skrifter og Guds rene Ord".¹⁸ "Guds Ord" er i dette sitatet, som i Luthers utsagn: "For Guds Ord skal stille opp trosartikler, ellers ingen, ikke en gang en engel (Gal 1,8)", noe empirisk som læren kan vurderes etter, altså de hellige skrifterne i kanon.¹⁹ Jesus kan tale om Guds Ord og Skriften i samme åndedrag.²⁰

For LN II skjer det i forholdet mellom Guds Ord og den menneskelige nedtegningen av dette imidlertid ingen forening, slik at det skrevne og empirisk fattbare Ord i kanon er Guds Ord. Snarere splittes Ordet og det nedtegnede. Jeg er klar over at jeg med dette berører en omfattende problematikk som ikke kan behandles uttømmende her. Men la så

mye være sagt: i tradisjonen og økumenisk står identifikasjon mellom åpenbaringen og Skriften sterkt. "Skriften er Guds Ord", hevder den nye katolske katekismen.²¹ Skrift-autoriteten knyttes derimot i LN II til et abstrakt prinsipp som ikke er direkte empirisk tilgjengelig. Skriften blir i LN IIs tenkning en beholder for Guds Ord. LN II står slik i fare for å gjøre Guds Ord til et abstrakt prinsipp som ikke er konkret åpenbart. - Dette altså i tråd med barthiansk teologi. - Men klassisk teologi tenker her annerledes. Guds Ord har forent seg med menneskeord. Dette ligger i forlengelsen av troen på inkarnasjonen. Åpenbaring kommer konkret til uttrykk. Det tessalonikerne "fikk overlevert" ved apostlenes forkynnelse - altså konkret og erfarbart - var ikke "menneskeord", men "Guds ord" (1 Tess 2, 13).

Noen vil innvende at Guds Ord ikke er en Skrift, men en person. Og Kristus er - helt korrekt - Guds evige Ord, Logos, som alt er skapt ved (Joh 1, 1f; Åp 19, 13). Men Gud har også talt i tiden. Skriften er Guds Ord talt inn i historien - av Kristus og apostlene. Med andre ord: Det personlige og evige Guds Ord talte Guds Ord i verden. Logos er ikke stum, men har talt i rasjonalt, menneskelig språk. Vi ser at Skriften i pakt med dette omtales som Guds Ord i Det gamle og det nye testamente.²²

Mitt motperspektiv til LN IIs tankegang er: den sakramentale strukturen i kristendommen peker på forening som et gjennomgangstema i Guds måte å handle med menneskene på. Ordet og vannet er forent i dåpen, Kristi legeme og brødet i eukaristien, lemmene på kirkelegemet med Kristus, sitt hode. Kristus og de troende "er i" hverandre (Joh 15,5). Mann og kvinne er forent til ett kjøtt i ekteskapet. Guds Ord og menneskeord er forent i Skriften.

Det finnes ingen guddommelig kjerne innen kanon som ikke er befengt med det menneskelige. Nei, de menneskelige ordene Jesus talte, de er guddommelige; "de ord som jeg har talt til eder, er ånd og er liv" (Joh 6,63).²³ Slik lærer også Den romersk-katolske kirke.²⁴ Det hele bunner i at *et menneske er Gud*, for Gud er blitt menneske (Joh 1,14; Nicænum annen artikkel). Guddommelig og menneskelig natur er forent i Kristi person.

Lærenemndas tenkning om skriftforståelsen og kirkefellesskapet baserer seg mer på en *atskillelse*. Vi har for det første sett at skrift-autoriteten av LN II er forstått som en subjektiv bevissthet om å være i overensstemmelse med Skriften (og ikke faktisk overensstemmelse) og for det andre at LN II som kriterium på fellesskapet går utenom Jesus Kristus med de konkrete ordene han taler inn i vår historie. Kriteriet på fellesskap er for Lærenemnda en uspesifisert hyllest av Skriften som åpenbaringsvitnesbyrd, altså uten brytning om meningsinnholdet, enda dette har vært og er omstridt i teologi- og åndshistorien. I tråd med dette forankres for det tredje ikke fellesskapet i det konkrete innholdet i Skriften.

Splittelse er elementet som går igjen i disse operasjonene. Skriftforpliktelse blir ikke det å forplikte seg på en *objektiv* og intersubjektiv autoritet som er anerkjent av fellesskapet. Det blir en forpliktelse på seg selv. Subjekt og fellesskap splittes. Det blir videre en splittelse mellom åpenbaringsbegrepet og høydepunktet i åpenbaringen, nemlig inkarnasjonen og frelsesverket. Dessuten foreligger det en splittelse mellom Skriften og åpenbaringen.

5 Paradigmebrudd er nødvendig

Forankring av kirkefellesskapet i subjektiv skrifttroskap er ikke noe nytt i Den norske kirke. De motstridende oppfatningene av kvinnelig prestetjeneste har blitt sett som mulige konsekvenser av én og samme skriftforpliktelse, også av representanter for misjonsorganisasjonene. Logikken er her noen ganger den samme som i LN II.

Man bør bryte med denne tenkemåten. Den har skjebnesvangre konsekvenser for teologien og kirken. Men LN IIs tankegang gjennom-syrer allerede besluttede organer i kirken. Kirkerådets leder ber nå (13.09.07) "om en fordragelig samtale i forståelse av at *alle er forpliktet av det bibelske ord*".²⁵ Skriftforpliktelsen er her subjektiv forstått på Lærenemndas vis. De to synene på homofilt samliv bør etter Kirkerådets mening få leve side om side. Menigheter kan ha forskjellig syn og likevel fellesskap med hverandre.²⁶

Dette tenkesettet er ikke egnet til å møte dagens utfordringer til kirken. Det dreier seg i homofilidebatten i Den norske kirke ikke om

felles skriftforpliktelse, men om en åndelig motsetning. "Dere står i den samme kamp som dere før har sett meg kjempe" (Fil 1, 30). Det ene synet støtter homofile på Veien. Det andre fører på avveie.

6 Konklusjon

Jeg har konstatert at LN II i spørsmålet om homofilt samliv begrunner fortsatt kirkefellesskap med en felles forståelse av Skriften som åpenbaring. Dette er imidlertid forstått subjektivt som en egenerklæring om å holde fast ved Skriften som autoritet.

Forankring av kirkefellesskapet umiddelbart i åpenbaringstanken medfører at kirkefellesskapet ikke er eksklusivt betinget av kristen tro. Rekkevidden av dette er dramatisk. Med en slik tenkemåte kan i verste fall full kirkelig enhet tenkes uten én tro på inkarnasjonen, forsoningen, oppstandelsen, himmelfarten, dåpen, nattverden og parusien.

Denne splittelsen er nok mulig fordi den empirisk tilgjengelige Skrift i kanon ikke ses som et direkte uttrykk for åpenbaringen. Skriften er ikke, men vitner i følge nemnda om Guds Ord.

Lærenemnda foretar i sitt forsvar for å videreføre kirkefellesskapet i en kirkeinstitusjon med to syn på homofilt samliv en uholdbar splittelse mellom subjekt og fellesskap, mellom åpenbaringsbegrepet og høydepunktet i åpenbaringen og mellom åpenbaring og kanon.

(Dette er siste del av artikkelserien. Arbeidet med artiklene ble avsluttet 17. september.)

¹ Uttrykket møter oss for eksempel i LN II: 77.

² Ibid: 122.

³ Ibid: 135.

⁴ Ibid: 123.

⁵ Ibid: 44. Min utheving.

⁶ Ibid: 43f; 88; 93f og 115.

⁷ Se for eksempel 1 Kor 12,27; Efes 5,30; Kol 1,24; 3,15.

⁸ LN II: 24; 120; 122 og 135.

⁹ Ibid: 34.

¹⁰ Ibid: 37.

¹¹ Ibid: 45.

¹² Ibid: 44.

¹³ O Valen-Sendstad, *Karl Barths panteistiske teologi og den norske kirke i Saml. verker V*, Stavanger 2000: 28.

¹⁴ Her klinger trolig både subjekts- og objektsgenitiv med: *vitnesbyrdet fra og om Jesus*.

¹⁵ Profetien er inngitt av Ånden og har Jesus som tema, B Giertz, *Förklaringar till NT III*, 2 oppl Gbg 2001: 385.

¹⁶ Det greske begrepet 'bekjenne' (homologeō) som brukes i NT betyr å "si det samme som".

¹⁷ Jes 43, 12; Joh 5, 31-34; 21, 24; Apg 5, 32; 6, 13; Rom 2, 15; Hebr 10, 15; Åp 1, 2; 19, 10. 35.

¹⁸ CA Fortalen 8.

¹⁹ *Schmalkadiske artikler* II, II, 15.

²⁰ Joh 5, 47; 10, 35; 12, 48.

²¹ *Den katolske kirkes katekisme* (1992) 104.

²² F eks Mt 15, 6; Mk 7, 13; Lk 5, 1; 8, 11. 21; 11, 28; Joh 8, 47; 10, 35; Apg 6, 2; Rom 3, 2; 1 Pet 4, 11; Åp 1, 2.

²³ Olav Valen-Sendstad, *Ordet som aldri kan dø*, ny utgave ved Dansk Bibel-Institutt 1979: 57.

²⁴ Den katolske kirkes katekisme 101 og *Dei Verbum* (Vat II) 11.

²⁵ Nils-Tore Andersen i følge <http://www.magazinet.no/artikkel.asp?Artid=10263> [13.09.07]. Min kursivering.

²⁶ "Kirkemøtet henstiller til alle organ som er involvert i ansettelsesprosedyrer i kirken å legge vekt på å finne gode og ryddige løsninger når ulike syn møtes i en sak", KR 42/07 pkt 5.

Ny dåpsliturgi

Hva med salving?

AV KNUT INGEBRIGTSEN, PASTOR EMERITUS

Jeg har med interesse lest forslaget til ny dåpsliturgi, og registrerer at der er uttalt ønske om å se dette i økumenisk sammenheng. Jeg vil tro at både økumenisk og liturgihistorisk perspektiv vil gi vesentlige teologiske begrunnelser for de valg som måtte være aktuelle.

Jeg vil i denne sammenheng etterlyse spørsmålet om *salving* i forbindelse med dåp. Det var jo nettopp dette element som i urkirken vakte slik oppsikt at de døpte ble kalt "kristne - de salvede", cfr. Acta 11,26, og "et kongelig presteskap", cfr. 1.Pet.2,9. Det var konge, prest og profet som ble salvet, og handlingen i forbindelse med dåp var oppsiktsvekkende.

Både Østkirken og Vestkirken har tatt vare på dette dåpselementet, og vi burde hente det tilbake. Ikke minst for å forstå sykesalvingen som noe annet enn alternativ medisin.

Salvingen kunne i vår dåpsritus enkelt forenes med korsmerking på pannen, og vil da vise slektskapet med den romersk-katolske salving med krisma.

Jeg vil også henlede oppmerksomheten på den bønn som i den romersk-katolske ritus er knyttet til velsignelsen og epiklesen over dåpsvannet. Der settes "vannets element" inn i en frelseshistorisk sammenheng fra skapelsens morgen via eksodus og eisodus til Johannes-dåpen og vår kristne dåp.

Jeg tror vi i denne forbindelse ser et større teologisk perspektiv, og kan knytte både til Rom. 6 med døds- og oppstandelsesmotivet og til Joh. 3 med fødselsmotivet. I Østkirken ble jo det siste et hovedmotiv i forbindelse med dåp. Og runde døpefonter med form som livmor lar dåpsvannet bli fostervann i den nye fødsel.

Til slutt et hjertesukk: Kristus-lyset ved døpefonten bør tennes med lys som synlig hentes fra alterlyset, ikke med fyrstikker. Er der to lys på alteret, bør det hentes fra "nådens lys", der presten kneler. Det bør skje som innledning på selve dåpshandlingen.

SØNDAGSTEKSTEN

Kjell A. Skartseterhagen, Torbjørn Holt og Øystein I. Larsen

Julaften 2007

Lukas 2, 1-14

Teksten - Juleevangeliet

Lukas 2, 1-14, kan deles i tre deler: Versene 1-2 som angir det verdenshistoriske bakteppe for hendelsen, og som forankrer det i menneskehetens historie. Versene 4-7 skildrer i meget knappe og utrolig nøkterne setninger historien til to nasareere, Josef og Maria som er høygravid. De måtte reise til Betlehem der det ikke var plass i et pilegrimsherberge en gang! Jesus blir derfor født i en stall. I versene 8-14 tar det mer av. Her skildres hyrdenes møte med engler; - budskapet og sangen som er blitt vårt alles GLORIA. Jeg lar årets tekstbetraktning konsentrere seg om den siste delen.

Engleskole

Finnes engler? Engler finnes i Bibelen - og det grunnleggende spørsmål blir derfor : Finnes det som finnes i Bibelen? Det er jo litt av et spørsmål som kirken svarer helt og fullt på: Ja! Englene er av de vesener som ikke kom opp i noe menneskes hjerte eller tanke - men kom ned fra Gud! De tilhører den førskapte verden og er del av Guds verden og vår verden er del av den.

"Året som gikk" inneholdt mye; - også debatten om engler. Den kom i kjølvannet av prinsessens såkalte engleskole. "Pilegrimsprest Kjell" gikk vandring med "Märtha og Ari" 24. mai i år og fryktet derfor å bli nedringt av journalister; Det ble bare én telefon forteller han; - fra en frustrert journalist i Adresseavisen som fortvilt prøvde å få noen i kirka til å uttale seg.

Julaften: Er barnets og barnas aften! Er det også englenes aften? Eller begge deler! Først to søte, små historier (disse er sanne) som et apropos til barneteologi og trosopplæring:

- 1) Erik er fire år og blir spurt "*tror du på engler du da Erik?*"; Erik svarer: "*Nei, det gjør jeg ikke, men mor og far gjør.*"
- 2) Jeg har julegudstjeneste for barnehager. Jeg forklarer at i hver gudstjeneste synger vi englenes sang fra Betlehemsmarken og at denne sangen heter noe så fint som "*Gloria!*" Så synger vi sammen "*Ære være Gud i det høyeste! - og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!*" Etter sangen rekker ei lita jente hånda i været og proklamerer: "*De e den værste sangen æ veijt!*" For å forberede meg på journalistene som aldri kom brushet jeg opp min egen engle-lære. Her er noen frukter - kalt "engleskole"!

- a) Grunnen til at mange følte en viss forlegenhet i forhold til engler, er ganske sikkert knyttet til skiftende verdensbilder - og "Gudi-verden"-fortellinger. I gamle dager var "Gud der oppe"! - "i det høyeste"! Et nytt verdensbilde gjorde et ideologisk flyttelass nødvendig, og det ble "Gud der ute". Den første virkelige engel og Sovjets statsteolog Jurij Gagagarin fortalte at "han hadde vært i himmelen og ikke sett Gud". Vi vil si det var dumt sagt! Hvorfor? Jo, for i vår post-moderne (gjesp) tid er "Gud her inne".
- b) "I ham er det vi lever, beveger oss og er til" sier Paulus på Areopagos. Gud er altså både der oppe, der ute og der inne. I denne sfære - som er alle sfærer - er det at englene bygger bro mellom skaperen og det skapte. Engelen kan være i skikkelse av en ung mann ved en tom grav (Jesu oppstandelse). En bryter som kjemper på Guds vegne (Jakob). Engelen kan være visjon og stemme i en drøm (Josef). Englene er forsangere i universets store gudstjeneste (Salme 103,20f). Engelen er budbringer (Maria) (Maria Magdalena). Vi har alle en skyddsengel hos Gud: Tro det eller ei, men dette er bibeltro folketro tro også mot barnetroen: Matt.18,10! Engler har en rolle i dommen (Åp.boken). Engler omkranser Guds trone (Jesaja) - SANCTUS i nattverdprefasjonen. De er en del av kirkens lære og gjennom-syrer liturgi og salmebok.
- c) Er engler virkelige? Er det virkelig engler? Per Lønning forteller i sin bok "Fragmenter" fra 1986 (s.43) historien om mannen og engelen. De var medvandrere like til de kom til et fjell. Mannen måtte gå rundt - engelen gikk rett igjennom. "Ikke noe å si på det" sier mannen "du er mindre virkelig enn meg". Engelen svarer: "regndråpen faller gjennom lufta - er den mindre virkelig enn den? Fisken svømmer gjennom vannet - er den mindre virkelig enn det? Når jeg går gjennom fjellet så er det fordi jeg er mer virkelig enn deg!" Virkelighet; - virkelig et snodig ord egentlig!

Betlehemsmarken

Engelen bærer bud til Maria (25.mars) og engelen bærer bud til hyrdene (24.-25.desember - i gamle dager begynte døgnen kl. 1800

dagen før). Engler omkranser Guds trone og "disse englene" (serafer og lignende) bringer Guds ære syngende til oss på marken. Det er Jesusbarnet som er englemagneten. Det er de stille i landet som blir vitner og tilhørere da hele deres verden blir et engle-auditorium. Gud blir menneske. Når solen snur blir rettferdighetens sol født til verden.

Kanskje kan det i julefesten i det 2007. året etter denne hendelsen (og i lys av året forøvrig) brukes litt tid på englene - og at himmel møter jord og de er "det velsigna bånd som bind". Det er et bånd mellom Guds trone og hyrdemarken. Lovsangen som transponeres fra det himmelske til det jordiske. Barnet som blir født har både guddommelig og menneskelig natur og for Gud er det det naturligste av alt!

Guds verden er mer enn "denne verden". Det er den viktigste lærdom i engleskolen. Guds verden er uendelig og ufattelig rik på ufattelig rikdom! Guds "menniskoblivande" er fattelig og samtidig ufattelig. At vi mennesker tror vi har grep om hele verden er et tegn på arroganse og syndefall. Kristentroen utvider perspektivet og denne perspektivutvidelsen gjør at også at vi kommer menneskene dødens og angstens og fattigdommens verden nærmere. Hva går vårt takkoffer til?

At juleevangeliet tilhører "mytekalenderen" er en myte! I stedet er denne fortellingen hovedteksten på aftenen før en kirkeårsfestdag. Mange mennesker i juleaften-menigheten har flyttet inn i en mytisk tid - der og da. Det er vel og bra - men bedre enda om det skjer en transponering fra denne tid omringet og omsunget og til min travle hverdag. "Nå er den hellige time" - timen som helliger alle andre timer.

Ånglamarken

Evert Taubes sang handler om hvordan vår skapte verden kan få et overlys over seg. Marken rundt meg, den skjønne, er englemarken. Det er Guds verk og Guds verden. Når engelen rører ved min tid så får mine tider og min virkelighet nytt lys over seg. Blir virkeligere enn før! Juleevangeliets englemark skal hjelpe oss til å leve på vår jord og vår tids ånglamark! Guds "menniskoblivande" skal bringe vårt "menniskoblivande" videre og

videre - som Guds barn. Bli i kjærlighet og du har Guds fred for Gud selv er kjærlighet.

Prekenidé / englenes jul:

Juleevangeliet leses fra prekestolen. Når vi kommer til englesangen reiser alle seg og synger liturgiens Gloria-ledd.

Prekenen handler om hvordan englene forbereder seg til den første jul. Det lages roller. Gabriel har en hovedrolle. Han har jo allerede vært hos Maria 9 måneder tidligere. Alle overnevnte engler er med og får sine roller i fortellingen; Serafer, brytere, barneengler, kvinne- og mannsstemmer, basunengler, små engler som mor synger om, drømmeengler, skyddsengler. "Min og din" skyddsengel er også med. De er i kirka nå, og de var i Betlehem da. Det skjer en transponering i tid også; Fra år 0 til år 2007, og våre engler som var med den gang, da er med her og nå og hver gang når ordet forkynnes og sakramentene forvaltes. Der fikk du noe å tenke, på tenker jeg!! - Det kan lages konversasjoner mellom englene der de lager forskjellige utkast til Gloria-sangen og så sangstemmer over den beste; Noen foreslo "Ære være Gud i det laveste!" Kanskje var det andre forslag med andre betoning. Englene venter i forventning på at Maria skal føde og at hyrdene ankommer marken - slik at de også kan komme her og komme her.

Slike fortellinger lages best i fellesskap; I staben; I familien; I tekstgjennomgåelsen; Det er bare å la det stå til; La troen få et overspill for en gangs skyld; Gi blaffen i snusfornuftige skeptikere! De har rådd ånglamarken for lenge! Englene er overalt og kan komme med innspill innenfra og utenfra. Husk framfor alt at "lønnlig i blant oss de går": i forberedelsen, i gode og onde dager og i kirkebenkene på julaften!

Englenes salmebok:

Dramasalme med rollespill: 36 "Fra himlen høyt jeg kommer her!"

33 "og av himmelhæren stor. Han er her som varslet er av Gabriel!"

29 "Guds engler sang med fryd derom!"

47 "Den sønn som englene tilbad, velsignet evig være!"

49 "Syng, englehærer, syng med salig jubel!"

50 "Hør kor englar syng frå sky: Krist er fødd i Davids by!"

52 "Davids by hvor engler synger under sky"

54 "Det er engler som hyrdene så"

56 "...sjelens glade pilegrimssang - englene sang den først for markens hyrder"

60 (om skydsengler) Hun (mor) sier at de engler små, de synger og i dag om fred og fryd på jorderik (änglamarken) og om Guds velbehag.

62 "Då ser vi dine englar og himmelånders rad"

70 "med englane song der ute på Betlehems aude eng"

72 "Hør englesang! Se lysets prakt! Gå inn dit englene har sagt!"

Ja, gjør det og god jul!

KJELL A. SKARTSETERHAGEN
Sokneprest i Nittedal

Julenatt/ottesang

24.-25. desember 2007

Luk 2,1-20

Julekrybben - en evangeliesynopse

Våren 2007 dro jeg med en gruppe forretningsfolk fra London på den mest klassiske av alle pilegrimsturer til Det hellige land. Bak 8 meter høye betongmurer i Betlehem (okkupasjon er ikke noe som bare preget landet på Jesu tid) handlet vi julekrybber. Det ble vel hundre av dem, innkjøpt til Sjømannskirkens julebasar i november. Julekrybbene produseres i ulik størrelse, fra mikroformat til full legemsstørrelse, og materialet er det mest bibelske av alle treslag - oliventre.

Julekrybben som konsept er interessant. Det er et tablå som er meget talende, og i sin tradisjonelle form er den en evangeliesynopse.

Gjeterne og englene fra Lukas 2 kombineres med vismennene fra Matteus 2. La oss se på historien i sin bredde en gang til. Teksten er kanskje den mest kjente av alle bibelske tekster, og leses julenatt i sin lange form. Hvem er med i julekrybbens tablå?

Den onde kongen

er selvsagt Herodes den store. Herodes var en betydelig personlighet, både romersk aristokrat og jødisk monark. Han var intelligent og belevn eller grusom og despotisk etter behov. Mot slutten av livet - han døde år 4 før Kristus - hadde de negative sidene fått klar dominans over de positive. Selv om barnedrapene i Betlehem ikke er beskrevet i utenombibelske kilder, er det en oppførsel som er fullstendig konsistent med det Herodes kunne finne på. Små mennesker må aldri stå i veien for den store konges store planer - tyrannenes oppskrift til alle tider. Herodes utgjør fortellingens mørke bakteppe.

Hverdagsmennene - gjeterne på Betlehemsmarkene

Gjeterne var de som jobbet "på gølvet" i Israel på Jesu tid. Det var de røffe hverdagssliterne som skulle holde flokken unna villdyr og røvere. Sannsynligvis hadde de sett og opplevd adskillig av dramatiske situasjoner, og mange og lange kjedelige vakter rundt leirbålet. Tradisjonen plasserer gjeterne i hulene på Shepherd's' Fields i Betlehem, hvor de kunne tilbringe natten rundt bålet i ly for kalde nattevinder og vinterstormer fra ørkenen. Betlehem er på 800 meters høyde, og det kan være kaldt der om vinteren.

Vismennene fra Østen

Tradisjonen fra helgenlegendariene kaller dem de hellige tre konger. I følge evangelisten står det ingenting om deres mulige hellighet, det er ikke angitt at det var tre av dem og det står ingen steder at de var konger. Teksten betegner dem som magier, og de blir tradisjonelt oppfattet som vismenn og stjernetydere fra landene i øst. Den britiske reiseforfatteren William Dalrymple har en interessant teori om dem i sin bok "In Xanadu" hvor han henter frem et zoroastrisk sagn hvor tre vise menn beskrives som hadde besøkt et nyfødte barnet i

det fjerne vest. Barnet gav dem en ild som ble brakt med hjemover, og tente zoroasternes hellige ild. Sagnet er til forveksling likt historien om vismennene fra Østen. Har Dalrymple rett, kan vismennene ha vært zoroastriske prester.

I tradisjonen skildres de i tre ulike hudfarger, og i tre ulike aldre, ung, middelaldrende og eldre. De representerer den samlede menneskehet fra alle kontinenter og alle aldersgrupper.

Englene

Englene fikk sin uventede renessanse i norsk agurksammenheng i sommer da prinsesse Märtha lanserte sin engleskole. Engleskolen - og engletroen - ble møtt med forholdsvis milde kirkelige reaksjoner, og det er nok greit. Tro på engler og hjelpere må nok snarere møtes med dialogvilje og samtale, enn avvisning og forkjetring. Det er mange interessante muligheter til samtaler om religiøse spørsmål for tiden.

Når det er sagt, må nok det moderne englebildet korrigeres. Idylliseringen av englene har gått parallelt med idylliseringen av kristendommen i videre forstand. Det strenge og overveldende byttes ut med det nære, myke og intime, og kristendommens skarpe kanter slipes av. I et slikt konsept passer idylliserte engler godt inn, enten de lages av glanspapir eller filt til opphenging på juletreet. Guds sendebud og hærførere blir redusert til dekor, eller til hjelpere i et eller annet (kongelig) selvrealiseringsprosjekt.

Juleevangeliets engler er radikalt annerledes. I siste utgave av NT beskrives gjeterne reaksjon i møtet med englene med at de "ble overveldet av redsel". Det dreier seg om en frykt av den typen du opplever når du ser inn i en fiendtlig geværmunning. Og det som utløser denne overveldende redselen, er en enkelt engel. Men det kommer mer: En umåtelig himmelsk hær kommer plutselig til syne for gjeterne i natten. Englene er de høyeste av alle skapte vesener, og de er fryktinngydende. Denne gangen er ikke den himmelske hær utsendt for å bekjempe satan og hans engler, men for å lovprise barnet som er født. "Therefore with angels and archangels and the whole company of heaven" som det sies i prefasjonen i den anglikanske høymesseliturgen, inviteres

vi med i den store himmelske lovsangen. Denne overveldende demonstrasjonen av himmelsk herlighet står i en forunderlig kontrast til hovedpersonen i dramaet:

Barnet i krybben

Barnet er nyfødt og uten en distinkt personlighet. Det er kun ytre ting som beskrives om barnet. At det ble født, svøpt og lagt i en krybbe. Vi aner likevel dybdene når hyrder, vismenn og engler tilber barnet.

Det paradoksale er hvor stillfarende hovedpersonen er, og hvor totalt dominerende bifigurene er. Englene, de mest spektakulære av bifigurene, oppleves uendelig mer fryktinngytende enn den høyeste selv som ligger i krybben. Det himmelske hoffet har ikke lagt av seg den himmelske glansen og avspeiler derfor direkte og ufiltrert nærheten til den høyeste. Den høyestes sønn har gått gjennom alle stadier av nedstigning og er til slutt blitt et lite nyfødt menneskebarn. Det er ham vi tilber, ikke englene. Det er kun den aller høyeste som kan stige helt ned.

I den siste av Narniabøkene til C.S.Lewis, "The Last Battle", går alle skapte vesener ved tidenes ende gjennom døren inn i en stall, som viser seg å inneholde en hel overveldende verden, Aslans nye verden. Også i vår verden var det en gang en stall som rommet en som var større enn hele verden.

Det er han vi tilber sammen med englene og erkeenglene og hele den himmelske hærskeare jule natt.

TORBJØRN HOLT
Sjømannsprest i London

Juledag

25. desember 2007

Prekentekest: Joh 1,1-5[6-8]9-14

Lesetekster: Jes 9,2-3.6-7; Hebr 1,1-5a

Betraktning

"El Niño (etter sp. 'Jesusbarnet'), varm havstrøm i Stillehavet, trenger ved juletider (derav navnet) frem mot kysten av Ecuador og bøyer sørover, i blant helt til ca. 12gr s.br. Dette årvisse fenomenet har sammenheng med..... Med års mellomrom, i middel ca. fem år, opptrer en forsterket El Niño.....

Forklaringen på slike episoder antas å ligge i en komplisert kobling mellom hav og atmosfære med monsun- og passatsystemene som viktige komponenter." Store Norske leksikon, Oslo 2005

Julens varmestrøm mot kystene har globale årsaker og ringvirkninger. Kompliserte koblinger mellom himmel og jord, (høres det ikke ut som sitat fra en juleandakt?) Juledagens tekst i Johannesevangeliet har mer enn globale perspektiver. De er universale. De sprenger det rom og den tid vi er bundet av. Men i likhet med El Niño får den store konsekvenser for det enkelte menneskes liv og hverdag med sine svære og skremmende værphenomener.

Juledagsmorgen

"Fra fjord og fjære, fra fjell og dype dal et "Ære værel!" i dag gjenlyde skal."

Og det skal det - også.

Juledagsmorgen har gjenskinn fra evighetsmorgen, både fra skapelsen og fra fullendelsen. Men den blir ikke der oppe. Den rykker like inn i mitt private morgentoalett. Evigheten og hverdagen tar hverandre i hendene:

"Morgen

Det er morgen igjen, vesle håp

Og verden frotterer seg med nyvasket solskinn.

Livets ansikt er aldri det samme

Selv om vi ser på det i all evighet."

(Kolbjørn Falkeid: Redningsforsøk.1983)

Julens ansikt ligger ikke uforstyrret der oppe, i det som er, - eller den gang da, i det som var, - eller en gang når, i det som skal komme.

For livets ansikt er aldri det samme. Julens ansikt er noe mer enn den opphøyde juledagsmorgen i kirkeklær. Han som er fra evighet til evighet, begynte sitt liv hos oss som vi, i

fødselens blodsøl og endte som mange i den himmelropende urettferdighetens blodsøl. Evighetsmorgen og hverdagsmorgen går i hverandre.

Gudsvirkeligheten og livsvirkeligheten inngår i hverandre.

Er ikke det nettopp inkarnasjon?

Teksten

"Velsigna de evige ordan" (Trygve Hoff i Nordnorsk julesalme). De evige ordan kommer til oss i en ny fatning. I alle fall for dem som bruker den nye, reviderte NT05.

Det opphøyde preg som ligger i dette enestående bibelstykke, er tydeliggjort ved gjengivelse i hymniske strofer. Ved dette grep blir også de vers som omhandler døperen Johannes, v 6-7, skilt klarere ut fra teksten om Ordet/Kristus og gjengitt som prosatekst.

De endringer som mange tilhørere umiddelbart vil høre, ligger i v 3-4 og i v 5.

I v 3 er siste ledd lagt til første del av v 4: Innholdsmessig styrker vel denne endringen den tolkning som finner inkarnasjonen først i v 5. Og henfører v 4 til det forangående skapelsesperspektivet. Men begge tolkninger er fortsatt mulige også ut fra denne tekstgjengivelsen. Og den tidligere gjengivelse er anført i fotnoten.

Den mest markante endring ligger i valget av gjengivelse av *katelaben - mørket har ikke overvunnet det. Katalambanâ - gripe* har denne dobbelthet vi også kan ane på norsk: gripe med hendene - overmanne eller begripe med hodet - forstå, motta. Både angripe og begripe. Lys og mørke er motsetninger som ikke kan eksistere fredelig ved siden av hverandre, og som gjør kampmotive mer naturlig. Også her er den andre oversettelsesvarianten gjengitt i notene.

I v 6 er Mann byttet ut med det mer kjønnsnøytrale Menneske, vel etter oversettelsens føringer på dette punkt.

Innskuddet med døperen Johannes, v 6-8, fører oss inn på historiens arena, og versene blir stående som en innledning til strofene om inkarnasjonens hemmelighet og den nye mulighet som trer inn i verden, til redning eller avvisning, v 9-II. I v 14 kommer så den pregnante oppsummering med sine klassiske formuleringer.

Gjengivelsen av kjød - *sarx* - med *menneske*, er nærmere kommentert under Ordforklaringer bak i utgaven under Kjøtt, kjøtt og blod. Kanskje en skulle tatt skrittet fullt ut: Ordet ble kjøtt og blod (?).

Med flyttingen av det kontrasterende Men fra v 11 til v 12, er v 11 blitt mer beskrivende og den innebygde kontrasteringen forskjøvet mot v 12, som fortsatt står som en av Bibelens vakreste og vidåpne innbydelsesvers. Men da må troen ikke bli en menneskeskapt prestasjon, men Guds svar til alle som vender seg til ham. Troen står parallelt med å ta i mot. Ingen behersker sin egen fødsel. Her og flere steder hos Johannes er troen og gudsforholdet like hemmelighetsfullt utenfor vårt eget herredømme som vår egen fødsel er det, Joh 3,3ff; 6,37. At troen har sin forhistorie, før meg, er ikke en truende teologisk tankenøtt. Det er troens trygghet, at Han så meg først, som han sier til Natanael, Joh 1,48, før jeg så Ham.

Prologen er blant våre rikeste pretekster og predikanten bør naturligvis ikke nøye seg med å eksegere endringene i våre tekstutgaver, likevel ligger det i dette en ny anledning til å løfte teksten fram for tilhørerne.

Fra tekst til preken

Prologen beveger seg høyt.

Det gir en umiddelbar følelse av noe som sprenger alle rammer for tid og evighet. Det enestående med dette tekstavsnittet er likevel ikke at det beveger seg høyt. Det gjør det jo. Men det enestående ligger jo i at det samtidig berører oss i vår egen verden slik den virkelig er. Med skjønnhet og skrøpeligheit, med fullkommenhet og tilkortkommenhet. Evigheten og hverdagen. En preken må gjerne bevege seg høyt, men den må ikke bli der.

Veien fra evighet til evighet går veien om meg, veien om mitt liv slik det virkelig er. Det er Bibelens gjennomgående føring og grunnlag for inkarnasjonens mysterium. "I det høye og hellige bor jeg, OG hos den som er knust og nedbøyet i ånden." Jeg 57,15. Julen betyr ikke at Gud flytter til et sted mellom oss, hvor vi kan nå ham. Det enestående er nettopp dette OG: Fullt der - Fullt her. Sann Gud - Sant menneske.

Denne spenningen er tydeliggjort i vår nye tekst i NT 05: Mørket har ikke overvunnet lyset.

Den høytidsfulle og julemette menighet er med i en dramatisk kamp på kniven. Det er ikke bare slik at mørket ikke tok imot det. En slapp metthet eller uvitenhet som ikke vet sitt eget beste. Mørket i vår verden og vår natur vil ikke bare avvise lyset. Det vil slukke lyset.

Jeg vil ha en jul som tåler livet. Som tåler livet slik det virkelig er.

Kjøpejula gjør ikke det. Reklamens bilder av den harmoniske og fredfulle lykkejul er bare en bitteliten bit av vår virkelighet.

”Vi advarer mot sterke bilder,” lyder det fra TV-skjermen. Så følger bilder, ikke fra filmstudio, men fra det virkelige livet. Med virkelige mennesker i rollene. Det er det virkelige livet som har de sterkeste bildene. For de er sanne. Det er godt å slippe å bli voldtatt av virkeligheten i sofakroken vår. Men virkelighetens bilder er også en del av livet. Livet slik det virkelig er. Også dette året har vår verden og min verden gitt oss de sterke bilder: Orkaner og regnskyll og nye jordskjelv. Flyktningleirer og AIDS-ofre. Brutal militær-makt mot sårbare frihetkjempere.

Kanskje vi skulle advares mot den falske idyll også? Det er bilder med mange sprekker i, når vi kommer nær innpå.

Jeg ønsker meg en jul som tåler livet slik det er.

Jeg ønsker meg en jul som tegner Gud, slik Gud virkelig er.

Julen gir meg ikke en Gud som sitter på trygg avstand på snorloftet og trekker i trådene på livets dokketeater. Vi har en Gud som søkte den eneste løsning: Han delte liv med oss. Ikke et liksomliv, derfor ble det heller ingen liksom-løsning. Vi så hans herlighet. I hans herlighet ligger det håp som holder. Også når idyllen sprekker.

Prekensisse

En jul som tåler (hele) livet

- Jeg må ha en jul som tåler livet slik det virkelig er
- Jeg må ha en jul som tegner Gud slik han virkelig er

Bare slik kan

- Jeg få en løsning som virkelig holder

Gudstjenesten

I tillegg til salmene med den store tone og de store ord, som må få være med på juledag, vil jeg langs de spor jeg har skissert ovenfor, se etter den eller de som har nær kontakt med livet slik det virkelig er. To av Svein Ellingsens bidrag i våre salmebøker har noe av denne tonen i seg:

NOS 71: Vi ser deg Herre Jesus og S97 010: Det finnes en dyrebar rose. Nettopp slike livsnære bidrag kan sammen med de gamle kjære og store salmer fremheve den store spennvidde i dagen.

Dagens tekster fortjener en gjennomarbeidet opplesning, der også høytaleranlegg og mikrofon og oppleser har hatt generalprøve, og det er jo ikke sikkert predikanten skal lese preteksten selv heller.

ØYSTEIN I. LARSEN

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Borg bispedømme

Borg bispedømmeråd har i møte 12.09. 2007 foretatt følgende tilsetninger:

- Knut Helge Markussen Moe som prostiprest/ungdomsprest i Østre Romerike prosti
- Jostein Tegnér som prostiprest i Follo prosti
- Kari Mangrud Alvsvåg som vikarprest i Vestre Borgesyssel prosti med tjenestested Moss og Jeløy sokn
- Øystein Spilling som vikarprest i Fredrikstad domprosti

Vi har mottatt bekrefteelse på at de tar imot stillingen.

SØKERE

Stavanger bispedømme

Sokneprest i Sandnes prosti med Sandnes sokn som særskilt arbeidsområde.

Mann, navn ikke offentlig, f. 1951

Tom Krager, f. 1965

Atle Mo, f. 1952

Mann, navn ikke offentlig, f. 1947

Lars Bjarne Saltveit, f. 1952

Mann, navn ikke offentlig, f. 1959

Arne Håkon Sørås, f. 1952

Mann, navn ikke offentlig, f. 1964

Kjell Børge Tjemsland, f. 1953

Karsten Adneram, f. 1945

Kapellan/sokneprest i Haugesund prosti med Rosabø/Utsira som særskilt arbeidsområde.

Rune Steensnæs Engedal, f. 1969

Anne Birgitte Bødtker Ruus, f. 1967

Stavanger bispedømmeråd håper å foreta tilsetting i sitt møte 29.-30. oktober 2007.

LEDIGE STILLINGER

Hamar bispedømme

Vi har 4 spennende stillinger ledig:

Kirkefagsjef ved Hamar bispedømmekontor, Hamar.

Kapellan i Hamar domprosti med tjeneste i Hamar sokn.

Sokneprest i Nord-Gudbrandsdal prosti med tjeneste i Sel, Nord-Sel og Heidal sokn.

Sokneprest i Valdres prosti med tjeneste i Sli-dre, Røn og Lomen sokn.

For fullstendig utlysning se www.nav.no eller www.kirken.no/hamar

Det er ønskelig at man søker elektronisk. Orientering om dette ligger på hjemmesiden.

Alle stillingene har *søknadsfrist 2.11.2007*. Ta kontakt på tlf 62 55 03 50 for nærmere informasjon.

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Tønsberg Domprosti med særskilt tjenestested Slagen sokn.

Slagen sokn i Tønsberg kommune er en utfordrende og voksende menighet med ca. 8000 innbyggere. Tettstedet Eik ca 3 km nord for Tønsberg sentrum består stort sett av villa-bebyggelse, diverse butikker og servicefunksjoner, samt skogsområdet Greveskauen med flotte turmuligheter. Soknet består også av områder med spredt bebyggelse foruten mange gårder med jordbruk. Soknet har også flere barnehager, fire skoler på barnetrinnet, en skole for ungdomstrinnet samt en videregående skole.

Soknet har to kirker: Slagen kirke og Eikkirken, hver av dem med gudstjeneste annenhver søndag. Eikkirken, bygget som arbeidskirke fra 1988, er menighetens hjerte - et menighetscenter hvor de fleste av aktivitetene foregår. Menighetskontorene med lyse og trivelige kontorer, utstyrt med PC i nettverk, ligger også her. Slagen kirke bygget i 1901 er en langkirke med to store tårn i teglstein. Den ligger vakkert til på høyden Klokkeråsen like sør for Oseberghaugen der Osebergfunnet, restene av en rik skipsgrav fra

vikingtida, ble gravd ut i 1904. Rundt kirken ligger også en vakker kirkegård. Kirkeorgelet fra 1972 har 32 stemmer og regnes som distriktets fineste konsertorgel.

I tillegg til kirkebyggene har menigheten begynt å bygge opp et arbeid på Brekke, med tilholdssted Brekke menighetscenter. Ved Eikkirken ligger også Eik bo- og behandlingssenter hvor det holdes andakt etter turnus.

Statistikken for 2006 viser 65 gudstjenester, 60 dåpsbarn, 25 vigslor og 50 gravferder foruten et konfirmantkull på 70.

Aktiviteten i Slagen menighet er stor. Menigheten har et godt etablert barnearbeid; søndagsskole, småbarnstreff, klubber for barn mellom 4 og 12 år, barnekor, speiderarbeid og hyggetreff for eldre. Det er også misjonsforeninger, kirkekor og bibelgrupper i menigheten.

I Slagen menighet er det mange frivillige medarbeidere og en legger vekt på å utvikle det gode samarbeidet med disse og med de frivillige organisasjonene, barnehagene og skolene. Samarbeidsforholdet mellom de ansatte og menighetsråd er meget godt. Menighetens team består av: Sokneprest (100%), kapellan (50%), kantor (100%), menighetspedagog (80%) og 2 kirketjenere (hver i 50%).

Tønsberg Domprosti har siste år implementert ny tjenesteordning. Foruten å ha hele prostiet som tjenestedistrikt, inngår soknepresten i Slagen i et felles tjenesteområde bestående av Sem og Slagen sokn, som tidligere utgjorde eget prestegjeld. Her utføres et betydelig samarbeid mellom soknene, bl.a. gjennom fellesgudstjenester og gjensidig utvikling av preste-tjeneste etter nærmere avtale og under ledelse av domprosten.

Soknepresten deltar i beredskapsturnusen for prostiet.

Stillingen gir spennende og utfordrende oppgaver i et aktivt miljø der søkernes personlige kvalifikasjoner og egnethet også vil vektlegges. Vi tilbyr et godt arbeidsfellesskap med dyktige medarbeidere blant ansatte, frivillige og menighetsråd. Slagen menighet ønsker å være en raus og åpen folkekirke som er tydelig til stede. Det søkes derfor etter en sokneprest som:

- har erfaring med og ønsker å prioritere arbeidet blant barn og unge
- har erfaring fra eller interesse for arbeid med gudstjenestefornylse

- kan være kjent, tydelig og tilstede i lokalmiljøet med evne til å knytte relasjoner
- har gode samarbeidsevner og liker å stimulere andre til aktiv deltakelse
- er kreativ, nytenkende og utadvendt med evne til samarbeid, kommunikasjon, humor og ansvarsbevissthet

Det er boplikt til stillingen. Prestegården har vakker beliggenhet med stor hage og utsikt mot Slagen kirke. Dagens prestebolig er opprinnelig bygget i 1830 og siste rehabilitering ble foretatt i 1995 i boligdelen. Boarealet er på ca 250 m² mens sidefløy med tidligere kontorfløy har 4 rom og gang. Boligdelens 2.et. inneholder 5 soverom, arb.rom, bad, gang og vaskerom. Sidefløy har stort loftsrom. Garasje finnes i uthus på ca 100 m².

Oppussingen i 1995 innebar full utskifting av fundament og etterisolering av gulv. Vvs- og el-anlegg gjennomgikk samtidig en utskifting.

Boligen vil bli nødvendig opprustet i anledning presteskiftet.

Målformen i kommunen er bokmål. Søker må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 sokneprest, ltr. 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskabet. Nærmere bestemmelser om tjenestep oppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Søkeres navn vil normalt bli offentliggjort. Anmodning om å få sitt navn unntatt offentlighet, må begrunnes.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter

- a. de endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- b. avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestedistrikt.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til fungerende sokneprest Liselotte Wettby tlf. 33374744 / 99022256 evt. Tunsberg bispedømmekontor (tlf. 33 35 43 00)

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 9. nov. 07.

Agder og Telemark bispedømme

Soknepreststilling i Kristiansand domprosti i Agder og Telemark bispedømme med domkirken som tjenestested og Hellemyr, Grim og Torridal som utvidet tjenesteområde.

Stillingen som sokneprest i Kristiansand domprosti med Domkirken sokn som tjenestested og Hellemyr, Grim og Torridal som utvidet tjenesteområde er ledig.

En ønsker at den nye soknepresten i tett samarbeid med menighetsråd, øvrige stab og et stort antall frivillige vil være aktiv pådriver for at menigheten skal være tydelig tilstede i lokalmiljøet. Videre er det ønskelig at den nye soknepresten har erfaring med og ønsker å engasjere seg aktivt i videre utvikling av menigheten - herunder tilrettelegge for et variert og inkluderende gudstjenesteliv. Av personlige egenskaper vil evne til samarbeid, kommunikasjon, omsorg og inkludering vektlegges.

Domkirken har som målsetting å være en åpen kirke midt i byen. Det arbeides aktivt med konseptet "Åpen kirke", og det er ønskelig at soknepresten i samarbeid med diakonen og råd/utvalg kan være med på å videreføre dette. Domkirken har utarbeidet et strategidokument med følgende ordlyd:

"Domkirken skal i all sin virksomhet møte mennesker med *varme, vennlighet og romslighet*. Kirken skal være *nyskapende og troverdig*, den skal være *tydelig* i sin forankring og *åpen* mot fremtiden. Domkirken skal gi mennesker en himmel over livet gjennom gudstjenester, kirkelige handlinger, menighetsfellesskap og kunstnerisk aktivitet. Den skal være *inkluderende* i all sin virksomhet og *ta menneskers lengsler på alvor*. Domkirken skal være *fri for sosiale koder* og opptre med *tålsomhet* for det *mangfoldige* menneskelige uttrykk. Guds-

tjenestene skal gi mennesket *høytid, håp, inspirasjon og refleksjon* til å delta aktivt i samfunnslivet. Kirkerommet skal være et *annerledes rom* som gjennom kunstneriske og liturgiske uttrykk fastholder gudstjenesten som den sentrale puls i kirkens virksomhet. Domkirken skal gi mennesker *mot til diakonale handlinger* for den som er minst bevisst sitt menneskeverd. Domkirken skal vennlig ivareta alle som oppsøker kirken *uten å være på-trengende*. De kirkelige handlinger skal preges av *høytid, glede* og fellesskap. Domkirken skal være *"Åpen kirke - midt i byen"*.

Domkirken menighet har et omfattende og variert arbeid for alle aldersgrupper og en vil spesielt nevne et rikt musikkliv knyttet til domkirken. Kirkesøkningen i menigheten er god, men det er samtidig en utfordring å videreutvikle gudstjenestelivet i samarbeid med menighetsråd og stab.

Gjennomsnittsalderen er forholdsvis høy, og mye frivillig arbeid utføres av menighetens pensjonister. Menighetsrådet ønsker også å legge til rette for arbeid rettet mot barnefamilier og ungdom.

Soknepresten får hovedansvar for preste-tjenesten i Domkirken sokn. Soknet har en befolkning på ca. 5200 innbyggere (4200 medlemmer) og består av Kvadraturen og Eg som sentrumsområdet i byen. Soknet har en kirke som er byens domkirke med 1300 sitteplasser og er vigslet i 1885.

Soknepresten er domprostens stedfortreder.

Domprostiet er inndelt i 4 soner. Det innebærer at Domkirken menighet koordinerer og utveksler sin prestatjeneste med nabomenighetene Hellemyr, Grim og Torridal.

Pr. i dag har soknepresten i Domkirken ansvaret for å koordinere gudstjenestene i sonen innenfor fridagsavtalen. Domprosten vil i tillegg kunne pålegge prestene i domprostiet å ta gudstjenester i andre av prostiets kirker for å ivareta ansvaret for prestens fritid.

Det er også inngått avtale om koordinering av tjenesteuker slik at de fem offentlig ansatte prestene har alternerende tjenesteuker og dekker hele sentrumssonen.

Domkirken betjenes av daglig leder, kantor, diakon, kapellan og sokneprest, alle i hele stillinger og 2 kirketjenere i 75% stilling. Domprosten gjør også prestatjeneste knyttet

til Domkirken. Dessuten er det gjennom fellesråd og menighetsfinansiert innsamling tilsatt 2 barne- og ungdomsarbeidere i 20% stilling.

Det er 5 aldersinstitusjoner hvor det er regelmessige besøk fra menighetens prester og diakon. Dette koordineres av soknepresten. Det er tilsatt en institusjonsprest i 50% stilling som er knyttet til 2 av institusjonene.

Domkirken menighet er opptatt av å styrke et variert arbeid for alle aldersgrupper.

Innenfor menigheten ligger det 1 barneskole og 2 videregående skoler. Domkirken har fortsatt kontakt med Katedralskolen selv om denne nå er lokalisert utenfor soknet.

Flere av byens frimenigheter og Den katolske kirke ligger i byens sentrumsområde. Det er et godt samarbeidsklima mellom menighetene.

Målformen i kirke og skole er bokmål, men søkerne må bekrefte at de behersker begge målformer.

Det er boplikt til stillingen. Det arbeides med å skaffe egnet bolig for soknepresten sentralt i prostiet.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lysnes ut i følge ny tjenesteordning for prester i Den norske kirke gjeldene fra 1. juli 2004.

Den som blir tilsatt må finne seg i :

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Stillingen lønnes som sokneprest, kode 0930, lønnstrinn 51 - 65.

Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120 eller til domprosten eller soknepresten i Domkirken tlf. 38196800

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestillinger i Agder og Telemark, må være sendt til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand, innen 09.11.2007. Skjemaet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal, eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret.

Agder og Telemark bispedømme

Sokneprest i Aust Nedenes prosti, i Agder og Telemark bispedømme, med Vegårshei som tjenestested.

Stillingen som sokneprest (100%) i Aust Nedenes prosti, med Vegårshei som tjenestested og Gjerstad som utvidet tjenesteområde er ledig.

Vegårshei kommune ligger øst i Aust-Agder og grenser til følgende kommuner:

Gjerstad, Risør, Tvedestrand, Åmli og Nissedal (Telemark). Kommunens areal er 356 km². Innbyggertall er 1 864 personer (tall pr. 1.1.2007). Av disse tilhører ca. 465 "Guds menighet på Vegårshei".

Kommunens viktigste næringsveier er skogbruk/landbruk - treforedlingsvirksomheter - småindustri og service - offentlig tjenesteyting. Avstand til nærliggende byer er: Tvedestrand 23 km, Risør 30 km og Arendal 40 km.

På Vegårshei er det ca. 45 gudstjenester ca. 15 gravferder og ca. 5 vigslar i året. Årlig er det 15 - 25 konfirmanter. Soknepresten leder konfirmandundervisningen og er fast medlem i Vegårshei menighetsråd. Liturgien er på bokmål.

Soknet har daglig leder ansatt i 70% stilling. Til stillingen hører kirkebokføring. Soknepresten og daglig leder har kontorfellesskap i kommunehuset. Kontorforholdene er gode og samarbeidet med kommunen og kommunens administrasjon er svært godt.

Det er én kirke i soknet. Den ligger vakkert til på Moland, i nærheten av kommunesenteret, og ble innviet i 1810. Kirken er en korskirke i bindingsverk. Menigheten forbereder 200-års jubileum i 2010. Kirkesøkningen er god.

Til familiegudstjenester, ca 1 hver måned, har ulike årsklasser og grupper vært invitert. Ved andre gudstjenester har misjonsforeninger og andre grupper i bygda vært invitert til å medvirke. Diakoniutvalget har flere år invitert sørgende til arrangement etter alleheligensgudstjeneste.

Menigheten driver søndagsskole, formiddagstreff for barn og foreldre og ungdomskor.

Organiststillingen er på 40%. Organisten har begynt et arbeid med salmesang for barn og unge. Det er et barnekor i bygda - som er åpent for alle - i regi av Guds menighet.

Menigheten har et godt samarbeid med Vegårshei Normisjon. Normisjon driver barne-

og ungdomsarbeid gjennom Yngres, Korvett og Ungdomsforening. En fredagskveld i måneden har presten i samarbeid med Normisjons ungdomsforening arrangert Tomasmesse med etterfølgende nattkafe på Høgtun. Høgtun er et moderne lokale sentralt i bygda som eies og drives av Normisjon. Menigheten har leieavtale med Høgtun og huset fungerer også som menighetssenter. Det er flere misjonsforeninger i menigheten. KRIK driver også sine aktiviteter i bygda.

Menigheten har månedlige SIMEN samlinger. Dette er arbeid for hele menigheten (Sammen I MENigheten) spesielt tilrettelagt for mennesker med funksjonshemming. Dette er et samarbeid med Gjerstad, Åmli og Tvedestrand. Kapellane har hatt ansvaret for dette arbeidet.

Kommunen har flere kristne innvandrerfamilier.

Frimenigheten Guds Menighet er en aktiv menighet som kirken har et godt samarbeid med.

Presten besøker Vegårshei bo- og omsorgssenter med ukentlige andakter i samarbeid med Guds menighet. Omsorgsboligene besøkes en gang i måneden.

I Vegårshei sentrum, Myra, ligger Vegårshei barne- og ungdomsskole med ca. 270 elever. Skoletilbudet i de nærmeste byene er svært allsidig. Kommunen har full barnehagedekning.

Vegårshei er ei rolig skogsbygd som byr på rike muligheter til jakt, fiske og friluftsliv. Midt i kommunen ligger Vegår, kaldt "Fjorden" på 18,6 km² og 360 øyer. Vegårshei byr på avkobling og fine naturopplevelser for liten og stor i samspill med et moderne og levende bygdemiljø. Det er et variert kulturliv i bygda. "Den levende bygda" er kommunens satsing. Her er bl.a. kulturskole, musikkorps, stort kor og 4-H klubb. I Myra ligger Vegårshei ski- og aktivitetssenter. Skianlegget kan tilby 20 km med preparerte løyper i flott treng. Det er lysløype på 2,5 km, 400m slalåmbakke og 2 mindre hoppbakker. Stor idrettshall er under oppføring.

Prestene i tidligere Gjerstad prestegjeld har samarbeidet og fordelt tjenesteuker seg imellom. De har vikariert for hverandre i ferier. Den nye tjenesteordningen gir prosten rom til å organisere og disponere ressursene i prostiet.

Noe av den nye prestens arbeidstid vil bli benyttet i prostiet under av ledelse av prosten.

Det er boplikt til stillingen.

Tidligere kommunal prestebolig er solgt. Nåværende kapellan fikk fritak fra boplikt for å bo på familiens småbruk i kommunen. Kommunen har satt i gang arbeid med å skaffe ny tjenestebolig sentralt på Vegårshei.

Menighetsrådet ønsker at den nye presten på Vegårshei skal være en prest for hele menigheten og inspirere til levende og glad Kristus-etterfølgelse.

Den som blir tilsatt må finne seg i:

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.

- Alle avgjørelser som måtte bli tatt i forhold til tjenesten og tjenestested.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest (l.tr. 51- 63). Pensjonsinnkudd. Til lønnen kommer regulativmessige godtgjøringer og skyssgodtgjøring etter statens regulativ.

Målform på Vegårshei er bokmål, men søkere må bekrefte at de behersker begge målformer.

Tre gudstjenester i året har vært forrettet på nynorsk.

Kvinner oppfordres til å søke.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Aust-Nedenes (tlf. 90535791) , Agder og Telemark bispedømmekontor (tlf. 38105120) eller kapellanen i Vegårshei (95886525)

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark, må være sendt til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand innen 09.11.2007.

Skjema ligger på www.kirken.no/agder under fagområde-personal eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret.

Stavanger bispedømme

Stilling ledig som sokneprest i Ytre Stavanger prosti med Hillevåg sokn som særskilt arbeidsområde.

Stilling ledig som sokneprest i Ytre Stavanger prosti med Hillevåg sokn som særskilt arbeidsområde.

Hillevåg er en bydelsmenighet med 6000 innbyggere, beliggende ca 4 km fra Stavanger sentrum. Kirken er en moderne arbeidskirke, bygget i 1961 med plass til ca 500, og gode lokaler for en variert virksomhet. Kontorene for menighetens ansatte ligger i kirken.

Hillevåg menighet tilhører Ytre Stavanger prosti. Det er to grunnskoler og en videregående skole i menigheten. Menigheten har egen barnehage med to avdelinger for aldersgruppen 3 - 6 år med til sammen 40 barn og 8 ansatte. Utover menighetens egen barnehage er det 3 barnehager i bydelen. Menigheten samarbeider også med bydelsens sykehjem.

Det var i 2006 54 forordnede gudstjenester med et gjennomsnittlig frammøte på 133. Gjennomsnittlig nattverdsøkning var 89. Det var 42 dåp og 39 konfirmanter. Det er bare et lite antall vielser pr. år. Soknepresten i Hillevåg inngår i samarbeidsområde med prestene i Hinna og Gausel, og det er ca. 160 gravferder pr. år som deles på 4 prester.

Menighetens visjon er å gjøre Jesus kjent, trodd, elsket og etterfulgt. Vi søker etter en prest som kan dele denne visjonen, og å bidra til å realisere den gjennom blant annet menighetenes handlingsplaner i samarbeid med råd, stab og frivillige.

Hillevåg menighet ønsker å være tilstede for alle aldergrupper med et variert tilbud. Menigheten fikk i 2005 tildelt trosopplæringsmidler med satsing på ungdom i alderen 13 - 18 år.

Satsingsområder i menigheten er gudstjenesteliv, trosopplæring og diakoni. Hillevåg menighet har et aktivt gudstjenesteliv og satser på søndagen som samlingsdag for hele menigheten. Menigheten har et utstrakt arbeid for barn, unge, voksne og eldre. Deriblant flere kor, dåpsskole for 4 og 6 åringer, barneklubber, søndagsskole fra 3-15 år, "Ung kirke", husfelleskap, kirkeringer og misjonsforeninger. Menigheten er også engasjert i drift av sorggrupper og PREP-kurs. Menigheten har arrangert Alpha-kurs i flere år og ønsker å føre dette arbeidet videre.

Et stort antall frivillige medarbeidere er engasjert på alle disse områdene og er en viktig ressurs i menighetens virksomhet.

Soknepresten vil ha hovedansvar for gudstjenester og kirkelige handlinger i menigheten, samt for konfirmantundervisningen. Presten vil også gå inn som en ressursperson innen menighetens ulike aktiviteter, ha jevnlig andakter og gudstjenester på sykehjemmene i samarbeid med diakon og organist, være primærkontakt for samarbeid med skoler og barnehage og sitte i misjonsutvalg og gudstjenesteutvalg.

Staben i Hillevåg menighet består av sokneprest, daglig leder, diakon, organist, menighetspedagog, barne- og ungdomsarbeider, prosjektleder for trosopplæringsprosjektet, vaktmester og kirketjener.

Kirkens servicetorg i Stavanger utfører en rekke administrative tjenester for menigheten.

Vi søker en kreativ prest som setter menigheten og dens vekst i sentrum for sin tjeneste og som har gode samarbeidsevner i forhold til råd, stab og frivillige. Gode lederegenskaper og evne til å motivere og engasjere vil bli vektlagt.

Det er knyttet boplikt til stillingen. Tjenesteboligen i Hillevåg sokn benyttes for en tid fremover til en annen prestestilling. Asbjørn Klosters gt. 14 er midlertidig tjenestebolig. Boligen ligger i St. Johannes sokn, ca. 3 km fra Hillevåg kirke.

Målformen er bokmål.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 sokneprest, ltr. 51-68 i statens lønnsregulativ.

Vanlige regulativmessige godtgjørelser. Skyss og telefongodtgjørelse etter offentlige satser. Pensjonsinnskudd.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

a. etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt

b. avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestedistrikt.

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester må være Stavanger bispedømmeråd i hende *innen 09.11.2007*. **Merk:** CV vil bli brukt som utvidet søkerliste.

Bruk Kirkedepartementet sitt kompetansekart. Søknadspapirer returneres ikke.

Hvis søkeren ikke ØNSKER sitt navn offentliggjort må det føres på CV.

Referanser føres på *søknaden*.

Nærmere opplysninger om stillingen ved henvendelse til stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51 84 62 70 eller prost Sigfred Sørensen tlf: 51 59 93 51.

Stavanger bispedømme

Stilling ledig som kapellan i Ytre Stavanger prosti med Hinna sokn som tjenestested.

Hinna sokn er en del av Hinna bydel i Stavanger, og teller 10. 300 innbyggere. Menigheten ligger langs Gandsfjorden og grenser til Hillevåg, Gausel, Madlamark og Bekkefaret menigheter. Bebyggelsen i området består for en stor del av eneboliger og småhusbebyggelse, men også en del større leilighetsblokker på Mariero og i det nye utbygningsområdet i Jättåvågen. Hinna bydel har hatt en sterk befolkningsøkning de siste årene. Mye av dette har vært lokalisert til Gausel, men vi er nå midt oppe i en ny stor utbygging i Jättåvågen som bli et nytt bydelscenter mellom Stavanger og Sandnes. Nytt stadion med tilstøtende handlesenter er etablert, ny videregående skole med plass til 800 elever er under oppføring, og en storstilt boligbygging er i gang. Bydelen vil på sikt få en befolkningstilvekst på 4-5000 personer. Alt dette setter krav til menighetens arbeid, planer og utvikling.

I Hinna sokn ligger 2 barneskoler, Jåtten og Vaulen, dessuten Hinna ungdomskole, Hinna videregående skole som tilbyr helse- og sosialfag, og noen praktiske fag, og Hetland gymnas. Kristianslyst ungdomsskole er felles ungdomsskole for Hillevåg og deler av Hinna.

Hinna kirke er en arbeidskirke som stod ferdig i 1967. Den inneholder kirkerom med 400 sitteplasser, menighetssal, kontorrom og en del aktivitetsrom i kjelleren. Kirkens orgel ble gjennomgått og fornyet i 2005, og kirken står foran en teknisk rehabilitering i 2007. Det arbeides med planer for utvidelse for å få rom som er bedre egnet til et allsidig menighetsarbeid.

Kirkeanlegget ble utvidet med et tilstøtende bygg i 1981, Hinnasenteret, der det drives et servicesenter for eldre i bydelen. Det er organisert som en egen stiftelse eid av Hinna menighet, og med eget styre og personell som står for driften.

Menigheten har nylig inngått en avtale med Stavanger kommune om å disponere Skråtårnet i Jättåvågen til menighetsmessige formål.

Ellers driver Hinna menighet en korttidsbarnehage i Hinnasenteret, og en fulltidsbarnehage i Vågedalen.

Årsstatistikken for 2005 viser en gjennomsnittlig gudstjenestedeltakelse på 225 personer. Videre viser statistikken at det var 92 døpte, 11 vielser og 108 konfirmanter. Hinna menighet tilbyr både konfirmantopplegg med konfirmasjon i mai og opplegg for sommerkonfirmanter, sammen med Gausel menighet, med konfirmasjon i september. Det er kateketen og kapellanen som har konfirmantansvar i Hinna. Hillevåg, Hinna og Gausel menigheter utgjør et samarbeidsområde for prestetjenesten i prostiet. Området har til sammen ca. 160 gravferder som fordeles mellom prestene.

Hinna sokn betjenes av sokneprest og kapellan. En del av kapellanstillingen må påregnes brukt i Gausel menighet, etter prostens bestemmelse. I Hinna er det organist, daglig leder, diakon og kateket lønnet av fellesrådet, og ungdomsprest lønnet av menigheten, alle i 100% stillinger. Kontorfunksjonene er flyttet til et sentralt servicekontor for hele byen. I menigheten er det forøvrig 50% stilling som menighetsarbeider, vaktmestertjeneste sammen med annen menighet, og noe lønnet kirketjenearbeid.

Menigheten er godt kjent for et stort og aktivt korarbeid for barn og har for tiden 2 barnekor. Det er et aktivt speiderarbeid tilsluttet KFUM/KFUK, og det satses på ungdomsarbeid med menighetstilsatt ungdomsprest. Det blir drevet Tensing-chor, klubbarbeid for ulike grupper, KRIK-gruppe, ledertrening for ungdom, ungdomsklubb, ungdomsalphab og filmklubb.

Søndagsskolearbeidet er inne i en fornyelsesprosess.

Tradisjonelt har misjonstanken stått sterkt i Hinna menighet, og mange misjonærer har sitt utgangspunkt her. Menighetens utvalg for

misjon og diakoni arbeider aktivt for å bevisstgjøre dette ansvaret.

Menigheten arbeider ut fra visjonen: *Hinna menighet - et sted å vokse.*

Hinna ønsker å være en menighet der troen kan vokse og modnes og ledes inn i aktiv tjeneste, der evner og gaver tas i bruk for alle aldersgrupper og livsfaser.

For å nå dette målet, har Hinna menighet fått utarbeidet en generalplan med en langsiktig strategi for menighetsutvikling. Planen er utarbeidet i samarbeid med konsultentselskapet Asplan Viak. Planen er et godt redskap i arbeidet med å utvikle menigheten videre i en bydel i store endringer.

Hinna menighet har gjennom flere år arbeidet med Naturlig kirkeveksttenkningen og de kvalitetskjennetegn som der vektlegges. Dette reflekteres i strategisk handlingsplan som generalplanen munner ut i, og menighetsrådet har gjort vedtak om å knytte til seg en veileder med erfaring fra kirkeveksttenkning.

Vi søker en kapellan som sammen med stab, menighetsråd og frivillige kan være en pådriver i å virkeliggjøre menighetens planer og visjoner.

Gudstjenesten som menighetens storsamling har vært og er et sentralt tema i tenkning og planlegging. Det blir lagt vekt på deltagelse av grupper og kor, et stort antall frivillige har tjenesteoppgaver under gudstjenesten, og det legges vekt på et variert gudstjenesteprogram med sentral, nær og utfordrende forkynnelse. Menigheten har investert i godt A/V-utstyr som gir mange spennende muligheter.

Vi søker en kapellan som kan lede, inspirere og tenke helhetlig i gudstjenestearbeidet.

Bydelen står fremfor store endringer som vil sette krav til menighetsmessig oppfølging og utvikling. Det er innledet dialog med aktuelle samarbeidspartnere for å utvikle et tilpasset menighetsarbeid for det nye utbygningsområdet. Innflyttingen i Jättåvågen er betydelig, og bydelssenteret vil og ha mye tilfeldig trafikk, samt mye aktivitet knyttet opp mot sportsarrangement, handel, skole og fritid. Vi leter etter modeller for å være kirke i et sammensatt miljø, sett i sammenheng med det arbeidet som er knyttet opp i Hinna kirke.

Vi søker en kapellan som får et særlig ansvar for konfirmantarbeid i samarbeid med kateket.

Hinna menighet har et stort konfirmantkull.

I gjennomsnitt deltar 80% av årskullet. Dette året deltar 130 konfirmanter.

Hinna menighet har sett verdien av å etablere smågrupper som kan gi den enkelte tilhørighet, og gi rom å lede mennesker til tro og tjeneste. Menigheten har et aktivt Alpha-arbeid, og med utgangspunkt i smågruppeutvalget i menigheten har nådegavetenkning vært et viktig tema gjennom flere år.

Vi søker en kapellan som kan veilede og oppmuntre slik at menigheten blir et godt rom med nærhet og raushet i møte med enkeltmennesker som har ulikt ståsted.

Det er knyttet boplikt til stillingen. Tjenesteboligen har adresse Hordaveien 9a, og ligger i km fra Hinna kirke.

Målformen er bokmål.

Stillingen lønnes i stillingskode 0922 kapellan, ltr. 48-66 i Statens lønnsregulativ.

Vanlige regulativmessige godtgjørelser. Skyss og telefongodtgjørelse etter offentlige satser. Pensjonsinnskudd.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

a. etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt

b. avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenstedistrikt.

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester må være Stavanger bispedømmeråd i hende innen 1. november 2007. **Merk:** CV vil bli brukt som utvidet søkerliste.

Bruk Kirke departementet sitt kompetansekart. Søknadspapirer returneres ikke.

Hvis søkeren ikke ønsker sitt navn offentliggjort må det føres på CV.

Referanser føres på *søknaden*.

Nærmere opplysninger om stillingen ved henvendelse til stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51 84 62 70 eller prost Sigfred Sørensen tlf: 51 59 93 51

Stavanger bispedømme

Stilling ledig som sokneprest i Ytre Stavanger prosti med Vardeneset sogn som særskilt arbeidsområde.

Vardeneset menighet er en ny menighet i Stavanger, utskilt fra Tasta menighet i 1995. Ny kirke ble innviet i 2000. Vardeneset menighet har to prekesteder, Vardeneset og Austre Åmøy. Antall innbygger i menigheten er 6 315 derav 260 på Austre Åmøy. Det er en overvekt av unge familier i bydelen.

Menighetens visjon er "Inkluderende fellesskap - levende Kristustro"

Staben i Vardeneset består foruten sokneprest av daglig leder, kantor, diakon, kateket, barne- og ungdomsarbeider, menighetsprest i deltidsstilling og kirketjener.

Menigheten ble i 2007 tildelt trosopplæringsprosjekt. Målgruppen i prosjektet er 10 - 18 år. Menigheten vil involvere barn og ungdom i tv/videoproduksjon og bruke disse produktene inn i menighetens breddetiltak for trosopplæring. Menigheten vil blant annet ha fokus på videosnutter til bruk i junior- og konfirmasjonsundervisning. Trosopplæringsprosjektet er kalt "TV-tro, tv om tro for og med ungdom i Vardeneset menighet".

Menigheten er særlig kjent for et stort ungdomsarbeid. Ungdomsarbeidet på Vardeneset består av kor, lyd- og lysgruppe, mediagruppe, dansegruppe, Laget og NågeAent; et lørdagstilbud for ungdom. Det er flere lovsangsteam blant ungdom.

Barnearbeid består av søndagskole, babysang, formiddagstreff for førskolebarn, barnekor, dansegrupper, musikkgruppe for funksjonshemmede og fredagsklubb for barn fra 5. - 7. klasse.

På Austre Åmøy er det søndagsklubb for barn, dansegrupper og ungdomsklubb.

Konfirmantarbeidet er omfattende og menigheten har store konfirmanter med variasjon fra 65 - 100 konfirmanter. Sokneprest, kateket og diakon er involvert i konfirmandundervisningen. Eldre ungdom deltar som konfirmandgruppeledere og dette er en viktig rekrutterings- og opplæringsarena for ungdomsledere.

Menigheten har flere husfellesskap. Det er også samtalegrupper, kirkeringer og et kor for voksne.

I Vardeneset kirke er det gudstjeneste hver søndag, en søndag i måneden er gudstjenesten

kl 18.00, ellers kl 11.00. I Austre Åmøy kapell er det gudstjeneste annenhver søndag.

I 2006 var gjennomsnittlig deltakelse ved gudstjeneste 162 i Vardeneset kirke og 44 i Austre Åmøy kapell. Det var 63 døpte og 18 gravferd i menigheten.

Klokkertjenesten består av ungdom under ledelse av voksne klokkerledere, en ordning menigheten er svært fornøyd med. For øvrig er mange frivillige involvert i gudstjeneste - arbeidet.

Menigheten har mange frivillige medarbeidere, omtrent 160 personer som gjør et stort og viktig arbeid. Denne høsten innføres en ny ordning med mellomlederfunksjon blant frivillige.

Menigheten ønsker en sokneprest som

- profilerer menighetens visjon på en god måte
- er en god forkynner og fokusert på å utvikle gudstjenestene
- liker å jobbe med barn og ungdom
- har gode samarbeidsevner både i stab og blant de mange frivillige medarbeidere
- ser enkeltmennesker og kommuniserer godt med alle aldersgrupper.

Det er ønskelig at søker har kjennskap til media - arbeid pga menighetens trosopplæringsprosjekt.

For øvrig vises til menighetens web - side: www.vardeneset-menighet.no.

Det er ikke knyttet boplikt til stillingen.

Målformen er bokmål.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 sokneprest, ltr. 51-68 i statens lønnsregulativ.

Vanlige regulativmessige godtgjørelser. Skyss og telefongodtgjørelse etter offentlige satser. Pensjonsinnskudd.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

a. etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt

b. avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestestrikt.

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester må være Stavanger bispedømmeråd i hende *innen* 07.11.2007.

Merk: CV vil bli brukt som utvidet søkerliste.

Bruk Kirkedepartementet sitt kompetansekart. Søknadspapirer returneres ikke.

Hvis søkeren ikke ønsker sitt navn offentliggjort må det føres på CV.

Referanser føres på *søknaden*.

Nærmere opplysninger om stillingen ved henvendelse til stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51 84 62 70 eller prost Sigfred Sørensen tlf: 51 59 93 51.

Bjergvin bispedøme

Bjergvin bispedøme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Det vert lyst ledig stilling som kapellan i Fjell sokn i Vesthordland prosti.

Fjell sokn dekkjer Fjell kommune på Sotra og er prostesete for Vesthordland prosti. Fjell er ein vekstkommune der næringsliv og folk flest trivst mellom hav og holmar.

Vi ligg strategisk plassert 15 minutt med bil frå Bergen i retning vest. Her bur bymann og stril, 20.800 i talet.

I kommunen er ein tredel av innbyggjarane under 20 år og Fjell er blant dei kommunar med yngst gjennomsnittsalder i landsmålestokk. Dette ber òg arbeidet i kyrkjelyden preg av.

Det er tre kyrkjer i soknet. Fjell kyrkje, langskipskyrkje i tre frå 1874, Landro kyrkje, ei arbeidskyrkje frå 1977 og Foldnes kyrkje, ei moderne kyrkje frå 2001. Det er små avstandar mellom dei tre kyrkjene. Fjell ligg sør i kommunen, Landro ligg i nord medan Foldnes ligg på Litlesotra/Straume, som og er kommunesenter. I Fjell og Foldnes er det til vanleg gudsteneste kvar søndag, medan Landro feirar gudsteneste annankvar søndag.

Sidan Fjell er eitt sokn, har soknerådet sett ned 3 kyrkjelydsutval. Desse utvala skal ha eit særskilt ansvar for det kyrkjelydsbyggjande arbeidet knytt til dei 3 kyrkjene.

I 2006 var det i prestegjeldet 261 døypte, 287 konfirmerte, 53 vigsler og 108 gravlagde. Kyrkjesøkinga i Fjell er god, med eit snitt i år 2006 på 159 gudsteneste deltakarar.

Kyrkja har godt samarbeid med skulane, barnehagane og institusjonane i kommunen. Vi har 17 barneskular, 3 ungdomsskular, ein

privat ungdomsskule og eit stort tal barnehagar. Prestane gjer teneste annakvar veke på Straume Bu & Servicesenter, Fjell sjukeheim og Ågotnes Bu & Aktivitetscenter.

Det er eit godt samarbeid med dei frivillige kristne organisasjonane i kommunen. Særleg gjer dette seg gjeldande innan barne/ungdomsarbeid og konfirmantundervisning.

Fjell sokneråd sin visjon for arbeidet er i tråd med Bjørgvin bispedøme sin visjon.

Satsingsområda er nedfelt i ein strategiplan med medarbeiderskap, diakoni, trusopplæring og gudstenester som hovudområde.

I 2006 fekk Fjell sokn tildelt 3 mill. kroner til å utvikle trusopplæringsprosjektet "trusopplæringsdagen dette året er.....", dette er eit fullskalaprojekt 0-18 år. Sjå gjerne www.t-dagen.no.

Fjell sokn har fire prestar; prost, sokneprest, kapellan og kyrkjelydsprest (tilsett av soknerådet). Det er 28 tilsette (ca 20 årsverk) i Fjell sokneråd. Ved sida av kyrkjevevje er det kateket, diakon, ungdomsdiakon, kyrkjelydssekretær, sekretær, ungdomsarbeidar, driftskordinator, 3 tilsette i trusopplæringsprosjektet, 3 kantorar, 3 kyrkjetenarar og 2 kyrkjegardsarbeidarar. Det er reinhaldsstillingar knytt til dei 3 kyrkjene, samt 4 tilsette i korttidsbarnehagen soknerådet eig og driv i Landro kyrkje. Kyrkjekontoret held til i nye lokale på Straume.

Prestetenesta er organisert med tenesteveker der prestane fordeler tenestene mellom seg i alle tre kyrkjene etter arbeidsfordelings- og gudsstenesteplan. Ny tenesteordning er innført i prostiet, som også er eige beredskapsdistrikt. Prosten kallar inn til månadlege samlingar. Det er utarbeidd instruks for stillinga, denne vil verta gjennomgått i samband med tilsetjing.

Kapellanen sit i kyrkjelydsutvalet i Nordre Fjell, den delen av soknet som høyrer til Landro kyrkje, og vil ha eit særskilt ansvar for det kyrkjelydsbyggjande arbeidet der. Trusopplæringsprosjektet, konfirmantarbeid og samarbeid med skular og barnehagar er òg sentrale oppgåver i tenesta.

I vurderinga av søkjarane vil soknerådet leggja vekt på:

- Evne til samarbeid med tilsette, andre medarbeidarar og frivillige organisasjonar
- Evne til og glede av å arbeide med born og unge
- Røynsle frå kyrkjebyggjande arbeid

Det er knytt buplikt til stillinga. Prestebustaden ligg på Åsneset, Ågotnes, i enden av ein lite trafikkert blindveg. Bustaden i bindingsverk er frå 1998 med eit buareal på totalt ca 172 m², og eit tomteareal på ca 1,1 mål. Bustaden har panorama sjøutsikt og ligg i eit etablert buområde med kort veg til butikk, skule og barnehage. Det er ca 15 min til kommunesenteret Straume og ca 25 min til Bergen sentrum. Bustaden går over to plan med hall, kjøkken, soverom, to stover, vaskerom, wc og eit lite bad i første etasje. Andre etasje har bad, bod, loftstove og til saman fire soverom. Av andre kvalitetar kan nemnast kjøkken med integrerte kvitevarer, dobbel garasje og heilflisa bad med boblebad og dusj.

Det vert gjeve tilbod om arbeidsrettlegging i bispedømet (ABV). Målforma i prostiet er nynorsk. Søkjar må opplysa om ho/han nyttar begge målformer. Kvinner vert oppmoda om å søkje. Opplysingar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vektlagt ved tilsetjing.

Stillinga vert løna i stillingskode 0922 kapellan, i lønsspenn 48-66. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringsar.

Nærare opplysningar om stillinga kan ei få ved å venda seg til prost Erling Kopperud, tlf 56 32 65 30 eller seksjonsleiar Gunvor T. Mjanger ved bispedømekontoret, tlf 55 30 64 84.

Søknader med CV, referansar og kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømekontor, pb.1960, 5817 Bergen.

Søknadsfrist: 02. november 2007.

Bjørgvin bispedøme

Bjørgvin bispedøme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Det vert lyst ledig vikariat forvikarprest i Sunnfjord prosti i to år frå 01.01. 2008, i 40% stilling.

Arbeidsoppgåvene blir å foretta gudsteneste og kyrkjelege handlingar og ta delansvar for konfirmantundervising.

Prosten er næraste overordna og lagar arbeidsplan for vikarpresten. Det vil bli lagt vekt på å tilpasse arbeidet til anna stilling så langt som råd er. I regelen vil det bli ein til to gudstenerer ein sundag i månaden og ansvar for gravferder, vigsle og konfirmantundervising på fastsette dagar. Vikarpresten vil gå inn i eit samarbeid med prestane i prostiet og andre lokalt kyrkjeleg tilsette. Evne til samarbeid vil bli vektlagt.

Målforma i prostiet er nynorsk. Søkjar må opplysa om ho/han nyttar begge målformer. Kvinner vert oppmoda om å søkje. Opplysingar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vektlagt ved tilsetting.

Stillinga vert løna i stillingskode 0922 kapellan, i lønsspenn 48-66. Pensjonsinnskott i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldane regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar.

Nærare opplysningar om stillinga kan ei få ved å venda seg til prost Reidar Knapstad, tlf 57 82 81 80 eller seksjonsleiar Gunvor T. Mjanger ved bispedømekontoret, tlf 55 30 64 84.

Søknader med CV, referansar og kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømekontor, pb.1960, 5817 Bergen.

Søknadsfrist: 02. november 2007.

Sør-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Indre Helgeland prosti med særskilt tjenestested Drevja og Elsfjord.

"Ung i Vårherres verden".

Menighetsrådene i Drevja og Elsfjord ønsker et godt barne- og ungdomsarbeid. Menigheten ønsker en person som liker å jobbe med barn og unge. Det arbeidet som har vært gjort har vært opplevd som godt og givende. Derfor håper menigheten at det grunnarbeidet som er gjort blir videreført.

Arbeidet med barn er variert. Det består av utdeling av fireårsbøker, utdeling av seksårsbibler, Drevja barnekor, "Barnas dag" for forskjellige aldersgrupper og utsending av dåps-hilsen i perioden fra ett til tre år. Resultatet av dette er at mange jobber sammen. Et godt samarbeid gjør at dette er et meningsfullt arbeidsområde.

Vefsn (www.vefsn.kommune.no) består av tre sokn: Dolstad med ca. 11.800 innbyggere, Drevja med ca. 1200 innbyggere, Elsfjord med ca. 600 innbyggere. Det er kirke i hvert sokn. Foruten sokneprest betjenes Drevja og Elsfjord sokn av kantor (60 %) og kirketjener (73 %).

Soknepresten har hovedansvaret for Drevja og Elsfjord sokn og er medlem i Drevja og Elsfjord menighetsråd.

I Drevja og Elsfjord kirker er det 21 gudstjenester pr. år i hver kirke. I 2006 var det i Drevja og Elsfjord sokn syv begravelser, 11 dåp og syv vielser. I inneværende år er det 22 konfirmanter i menighetene.

Soknepresten i Drevja og Elsfjord har også begravelser, vielser og noen gudstjenester i Dolstad samt ansvar for andaktene på Vefsn sykehjem.

Det utarbeides årlige halvårsplaner for kirkelege handlinger med hensyn til fridager, i samarbeid med prosten. Dette arbeidet har soknepresten i Dolstad det administrative ansvaret for.

Kirkens Familievern har eget kontor i Mosjøen. Dolstad menighetsråd driver barnehage. Vefsn menighetsblad drives av alle tre menighetene og utkommer med fire nummer pr. år.

Drevja og Elsfjord sokn ligger Vefsn kommune. Vefsn er 1682 km² stort og ligger omkring indre del av Vefsnfjorden og har 13850 innbyggere. Naturen er praktfull og variert med skog, fjell, elver og vann som gir rike og

mangfoldige muligheter for friluftsliv (www.visithelgeland.com).

Vefsn har et variert næringsliv med jordbruk, skogbruk, serviceinstitusjoner og industrivirksomhet, hvorav tekstil og trelast utgjør en stor prosent.

I Mosjøen (www.mosjoen.com) er det følgende institusjoner: Helgelandssykehuset, Vefsn sykehjem, Parken bo og servicesenter som er en institusjon for eldre og som har en omsorgs-avdeling for alvorlig syke og døende, senter for psykisk helsevern, Vefsn Spesialpedagogisk dagsenter, Mosjøen fengsel og flere dagsenter på forskjellige institusjoner.

I byen har Normisjon et nytt og romslig bedehus hvor det hver lørdag drives nattcafé for ungdom i tverrkirkelig regi. Her holder foreninger for noen av de kristelige organisasjonene til, samt noen bibelgrupper. Det er et godt samarbeid mellom de ulike tros og kirke samfunn i prestegjeldet - Frelsesarmeen, Pinsemenigheten, Adventistene, Misjonsforbundet og Den katolske kirke.

Vefsn kommune har et variert skoletilbud: Allmennfag, yrkesfag og landbruksskole samt folkehøgskolene Vefsn og Sandvik. I tillegg er det Mosjøen, Olderskog og Kulstad barneskoler, Elstad oppvekstsenter, Granmoen barne- og ungdomsskole og Kippermoen ungdomsskole.

Man kan benytte bil i hele kommunen, unntatt til to mindre steder på sørsiden av Vefsnfjorden hvor det går det ferje. E-6 og jernbanen går gjennom kommunen og Mosjøen Lufthavn har daglige flyavganger med Widerøe både sør og nordover.

Det er boplikt knyttet til stillingen som sokneprest. Boligen ligger på Granmoen i Drevja sokn. Boligen er oppført i 1973 i to etasjer med en grunnflate på 96 m². I sokkeletasjen er hovedinngangen, kontor, kjøkkenkrok og toalett samt tre rom for oppbevaring. I andre etasje er det kjøkken, bad/toalett, stue og tre soverom.

Utenfor boligen er det opparbeidet plen og beplantning samt garasje. Boligen ligger i et meget barnevennlig strøk med barnehage, barne- og ungdomsskole, idrettsforening, korps m.m. i nærheten.

Vefsn kirkekontor ligger sentralt i Mosjøen by. Soknepresten i Drevja og Elsfjord har eget bykontor sammen med de andre prestene og

ansatte. Fra Granmoen til kirkekontoret i Mosjøen er det 22 km.

Den norske kirke i Vefsn betjenes av kirkeverge (100%), sokneprest og kapellan i Dolstad, soknediakon (100%), menighetsarbeider (60%), to kontorsekretærer (100% og 80%), kantor (100%), kirketjener (100%) og to kirkegårdsarbeidere (100%). I tillegg kommer stillinger i Dolstad barnehage og rengjøringspersonale. Til sammen er det 21 stillinger i kirkelig regi. Det er stabsmøte hver tirsdag og vi jobber for å ha et godt og givende samarbeid. Målformen i prestegjeldet er bokmål.

Som et rekrutteringstiltak har Sør-Hålogaland bispedømmeråd besluttet å lyse ut soknepreststillinger med en begynnerlønn i ltr. 54. Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønnskode 0930 i ltr. 54-68. I tillegg kommer særlige regulative godtgjøringer. Skysgodtgjørelse utbetales etter statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. For bruken av tjenestebolig svares husleie etter fradragsregulativets bestemmelser. Den som tilsettes må finne seg i de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, eventuelt også flytting av bosted. Den som tilsettes har seks måneders prøvetid.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Prosten i Indre Helgeland på tlf.: 75 14 54 78 eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor på tlf. 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 02.11.2007.

Se også utlysning på www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Salten prosti med tjenestested i Sulitjelma og Valnesfjord sokn, samt 50% stilling som prest for samarbeidstiltak for barn og ungdom i prostiet.

"Ung i Vårherres verden".

Det lyses ut til sammen 1,5 stillinger i Salten prosti, med kontorsted på Fauske. Soknepreststillingen i 100 % har til nå betjent de to soknene Sulitjelma og Valnesfjord.

Stillingen som prest i 50% er nyopprettet. Arbeidet er særlig tenkt rettet mot den økte satsingen på barn og unge i hele prostiet. Satsingen på ung i kirken er også nedfelt i Sør-Hålogaland bispedømmes strategidokument. Se evt www.kirken.no/sor-haalogaland

Stillingene kan søkes hver for seg men kan også egne seg for ektepar hvor begge ønsker prestestilling i samme område. For begge stillingenes del vil fastsetting av tjenestested og stillingenes arbeidsfordeling, avtales med prestene som tilsettes i samråd med prosten.

Kontorsted for begge prestene er ved Fauske menighetskontor.

Menighetene i Salten prosti ønsker å satse på arbeid med barn og unge. Vi ønsker prester som har lyst til å føre videre det arbeidet som er startet i prostiet på dette området. Vi ønsker utvikling av samarbeid, utforming og gjennomføring av fellestiltak for menighetene og samarbeid med de kristne organisasjonene i vårt distrikt. Her vil vi særlig fremheve gudstjenestearbeidet rettet mot barn og unge.

For stillingen i 50% må det påregnes vikaroppgaver i Hamarøy og Tysfjord menigheter i Ofoten prosti, i den grad dette er nødvendig for at fridagsavtalen skal kunne gjennomføres.

Fauske kommune (www.fauske.kommune.no) har en samlet befolkning på ca. ti tusen og består av 3 sokn: Valnesfjord sokn, Fauske sokn og Sulitjelma sokn. Soknene betjenes av tre prester; Sokneprest på Fauske, Sokneprest i Valnesfjord og Sulitjelma, samt prosten som er 40% menighetsprest på Fauske. Fauske er prostesete for Salten prosti og prostipresten har også kontor der. Andre ansatte ved kontoret er: kirkeverge, organist, kateket (for tiden i permisjon), sekretær for prost, prestetjeneste og menighetsråd (80%), sekretær for kirkeverge (60%), kirketjenere og kirkegårdsarbeidere.

Soknepresten vil få ansvar for de to soknene

Sulitjelma og Valnesfjord, og sitter som fast medlem i menighetsrådene.

Soknepresten er også primært ansvarlig for konfirmantundervisningen i begge soknene.

Sulitjelma er kommunens minste sokn, med sine knappe 800 innbyggere. Stedet er kjent som "Sulis" lokalt, og er historisk en gammel gruveby som ligger vakkert inne i en dal nært svenskegrensen. Avstanden til Fauske sentrum er ca. 40 km.

Gravedriften ble offisielt nedlagt i 1991, men gravedriftens historie holdes levende og er et sentralt bakteppe i stedets kultur med feiring av arbeiderkulturens faste markeringer. "Mons-Petter festivalen" holdes rundt St. Hans og er direkte knyttet til "Sulis" fortid som gruveby.

Sulitjelma Oppvekstsenter har 97 elever. I tillegg har Sulitjelma egen Barnehage.

De sentrale arbeidsplassene er i "Sulis" knyttet til omsorgstilbud i kommunen og tjenesteytende virksomhet.

Kulturtilbud i bygda er mest knyttet til musikk og idrett. Andre fritidstilbud er sterkt knyttet til naturen og dens rike muligheter for jakt og fiske, samt skuterkjøring og hytteliv året rundt.

Øverst i "Sulis" ligger Jakobsbakken. Det er et fjellsenter som eies og drives av Norsk luthersk Misjonssamband og brukes bla av menighetene til leirvirksomhet og kirkelig fritidsaktivitet (www.jakobsbakken.no).

Sulitjelma har egen kirke og samt kapell knyttet til kirkegården. Bygda har også eget samfunnshus. Det holdes gudstjeneste i Sulitjelma annenhver søndag, og omtrent seks gudstjenester i kapellet hvert år. Helsesenteret betjenes av prest hver annenhver uke.

Valnesfjord er en jordbruksbygd i ytterenden av Fauske kommune på grensen mot Bodø. Det ligger naturskjønt til og har utsikt mot Kistrandfjellene i øst, med Saltfjorden og Skjerstad i vest.

Tettstedet Straumsnes har butikker, helse- og sossialsenter samt barne- og ungdomsskole. De fleste i Valnesfjord bor rundt Straumsnes og på Furnes. Kosmo heter den øvre delen av bygda og der er det både barneskole og barnehage.

Valnesfjord er kjent som en kulturbygd med det årlige arrangementet "Kulturdagen" hvor det i samarbeid med menigheten arrangeres konserter, teater, utstillinger osv.

De største arbeidsplassene i Valnesfjord er ved siden av skolene, Valnesfjord Helsesportsenter

som er et rehabiliterings og opptreningscenter for ulike pasientgrupper fra hele landet.

Helsesportsenteret setter derfor preg på Valnesfjord, som består av en god del nyttilfytte.

Mange av innbyggerne i Valnesfjord jobber i Bodø og bygda er slik sett et ideelt sted og bo med 30 minutters togreise til Bodø. Valnesfjord har også mange hytter og fritidsboliger for folk fra hele fylket.

Soknepresten har vanligvis andakter annenhver onsdag på Helsesportsenteret, i tillegg til Røvika aldersheim, som ligger sju km fra Fauske sentrum.

Det holdes gudstjeneste i Valnesfjord kirke annenhver søndag. Gravferd og vielser er varierende.

Knyttet til kirken i Valnesfjord er en hverdags(søndags)skole kalt "Superklubben", en speidergruppe og et husfellesskap.

Det er et godt fungerende prostilag, hvor faglig utvikling og vekt på godt kollegafellesskap og trivsel i tjenesten står i fokus.

Tjenesteboligen med boplikt har til nå vært knyttet til funksjonen som sokneprest i de to soknene Sulitjelma og Valnesfjord med bolig på Fauske. Det er ikke knyttet boplikt til 50% stillingen for samarbeidstiltak for barn og ungdom i prostiet.

Tjenesteboligen er en bolig bygd i 1985 og ligger sentralt til i et rolig villastrøk 3 km fra Fauske sentrum. Avstanden til jernbane er omtrent en km. Matvarebutikk 500 m fra boligen, samt barnehage og barneskole i området som kalles "Hauan".

Boligen er på ca. 155 kvm, og er en moderne halvannen etasjes enebolig med full kjeller.

I første etasje er det tre soverom, bad som ble pusset opp i 2002 med varmekabler og badekar, toalett, kjøkken, gang og stue.

I andre etasje er det lavere takhøyde hvor det er innredet et større oppholdsrom og mindre boder/soverom. Det er også laget en kontorkrok som egner seg til datarom.

I deler av kjelleren er det innredet kjellerstue med varmekabler i gulvet, samt vaskerom og boder. Garasje er bygd sammen med boligen. Tomta er i underkant av 1 mål og har opparbeidet hage med terrasse.

Den som tilsettes i stillingen med boplikt må følge de bestemmelser som blir truffet om leie og

bruk, evt. også flytting av bosted.

Bokmål er målform i skole og kirke.

Det gis tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Kvinner oppfordres til å søke.

Som et rekrutteringstiltak har Sør-Hålogaland bispedømmeråd besluttet å lyse ut soknepreststillinger med en begynnerlønn i ltr. 54. Stillingene lønnes etter Statens regulativ og er plassert i stillingskode 0930 i lønstrinn 51-68. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. For bruken av tjenestebolig svars fradragsregulativets bestemmelser. Personlig egnethet til stillingene vil bli vektlagt.

Den som tilsettes har seks måneders prøvetid.

Nærmere opplysninger om stillingene kan fås ved henvendelse til prosten i Salten prosti, Bjørg Finnbakk, tlf. 75 60 10 80/ 977 12 095 eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor på tlf. 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 02.11.2007.

Se også utlysning på www.kirken.no/sor-haalogaland.

Nyhet!

Egil Eikseth

FRA VEIKANT TIL KATEDRAL

Epistler

Fra veikant til
katedral
Epistler

Egil Eikseth
Illustrert av Bjørn Bjørneboe

Kr 275,-

Tankevekkende tekster i essayistisk form der forfatteren slår bro mellom Jesu ord og våre liv. Boken er gjennomillustrert med 27 flotte originaltegninger av den kjente kunstneren Bjørn Bjørnebo.

Nyhet!

Joseph Ratzinger
Pave Benedikt XVI

JESUS FRA NASARET

Fra dåpen i Jordan til forklarelsen på berget

En ærlig, lærd og engasjerende bok om personen Jesus, skrevet av vår tids fremste kristne leder.

"Jeg er overbevist om, og håper også at leseren vil se, at denne skikkelsen er mye mer logisk og historisk sett mye mer begripelig enn rekonstruksjonene som vi er blitt konfrontert med de siste årtier."

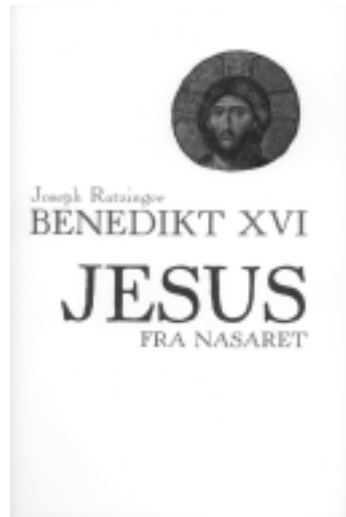
Benedikt XVI

"Jeg har hatt glede og utbytte av å lese Pavens bok om Jesus. Han er i god samtale med nyere forskning om den historiske Jesus og er opp-tatt av Mannen fra Nasaret i hans jødiske om-givelser. Samtidig lodder han dypere, inn til hjertet i vår tro på og bekjennelse av Jesus som Herre og Messias. I en tid der det kristne gudsbilde utfordres, er det berikende med en slik bok om Ham som har brakt og bringer Guds rike og Guds nærvær inn i våre liv."

Ole Christian Kvarme, biskop i Oslo

"Jeg er på mange måter en beundrer av pave Benedict XVI. Han er uten tvil en av de største kristenledere i vår tid, med en sjelden evne til å analysere den kulturelle og åndelige situasjonen i Europa, og med en modig og tydelig kristen profil. Når han nå skriver om Jesus, er det ikke bare interessant for katolikker, men en økumenisk begivenhet med store kulturelle ringvirkninger. Boken bør leses av mange."

Vebjørn K. Selbekk, redaktør i Magazinet

Kr 378,-

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLÉGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-postadresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 3500,- +moms

ISSN 0332-5431

